

Lvov, glavno mesto Galicije, zavzeli Avstrijci.

General Boehm-Ermolli na čelu druge armade zmagovalno vkorakal v mesto v sredo ob štirih popoldne. Pred avstro-nemškimi težkimi topovi in havbicami se morali Rusi umekniti vzhodno proti meji. Rusom zmanjkalo streliva.

Na Dunaju in v Berlinu zavladalo največje veselje nad zmagodobitjem.

Dunaj, čez London, 21. jun. — Sledeče uradno naznanilo je bilo izdano danes:

"Zasledujoče zvezne čete so prodirle v Zolkiew, kakih osemnajst milj severno od Lvova, in južno od Lvova do rečice Skemierek. Ob tej liniji je sovražnik povsod napadan. Blizu Tikowawa in Zydaczowa je sovražnik ob Dniestrju.

"Čete general Pflanzlerjeve armade so odbile močne ruske napade z najtežjimi izgubami za sovražnika jugozapadno od Potoka Zlopega, blizu Zablha Szyzykow, in ob besarabski meji."

Sedem Avstrijcev ujelo 394 Rusov!

Avstrijski glavni stan, čez London, 21. jun. — Podrobno o enem najdrznejših činov v sedanji vojni — o ujetju nekakega ruskega generala, polkovnika in skoro 400 mož po krdelcu avstrijskih ujetnikov — so dospeli semkaj.

Poročnik von Pindter in šest "Austrians" (Slovenec?) je bilo ujetih po kozakih na ogledovanju po bitki pri Tarnowu v majniku.

Kozaki so postali zmedeni, ko so prišli pod streljanje avstrijskega topništva. Poročnik je izkoristil položaj ter oborožil sebe in ostalih šest ujetnikov z ruskimi puškami. Nato je prišel generala k vdaji ter ujel njega in polkovnika in deset drugih častnikov in 382 mož ter zaplenil petnajst topov in mnogo konj in vozov prevozne kolone. (Raca na vodi!)

Uspeh za uspehom.

Berlin, 21. jun. — Hitrost, s katero sledi uspehi avstro-ogrskih čet v Galiciji drug drugemu, je tukaj skoraj osupnila. Z gotovostjo so pričakovali, da bo Rusom mogoče, zadržati zmagovalca ob ribnikih pri Grodeku nekaj dni. Današnja naznanila so torej znatno nadkrčila pričakovanja najdrznejših optimistov.

Posebna poročila s fronte opisujejo umikanje Rusov vzhodno od Grodeka in polom ruskega odpora ob celi liniji od Tanewa do izliva Wereszyce v Dniester. Letavci poročajo, da se je

sovražnik umaknil v svoje zadnje utrjene postojanke, kakih devet milj zapadno od Lvova.

V nevarnem položaju.

Pred Lvovom je ruski položaj nevaren, kakor vse kaže, odkar si je Mackensenova armada osvojila železniško progo Lvov-Rawa Ruska, ki tvori zdaj glavno zvezo s severom. Rusom preostaja torej samo dvoje na izbiranje: gališko glavno mesto zapustiti kakor hitro je mogoče, ali pa se dalje upirati z nevarščino, da jih Mackensenova armada zajame ob strani in obkroži.

Veliki knez Nikolaj je, kakor je videti, spoznal nevarnost, ki preti njegovim armadam, kajti ukazal je zapustiti južni breg Dniestra. V krogih vojaških veščakov pa kažejo tukaj na to, da se mu komaj posreči, ogromne oddelke svojih vojakov osvoboditi iz železnega oklepa brez težke izgube na človeškem in vojnem materialu.

Vojaški kritik "Lokalanzeigerov" označa zmago nemških zaveznikov v Galiciji kot popolno. Mnenje izraža, da se Rusi zapadno od Lvova ne morejo več resno upirati.

Cesar Viljem je bil, kakor uradno naznanjajo, navzoč v bitki pri Beskidu za posest grodeške proge. Te ruske postojanke so zapadno od Lvova.

Rusi spoznali nevarnost.

Petrograd, 21. jun. — Avstro-nemški poskus, izsiliti pot skozi ruske linije severno in južno od Grodeka v bitki za Lvov, ni uspel, kakor je videti. Glede bližnje krize v gališkem vojskovanju pravi "Bourse Gazette":

"Če nas z ozirom na neprestana nemška ojačanja v Galiciji položaj prišli k izbiči med obdržanjem Lvova in občuvanjem svobode naših vojnih podjetij, je možno, da bomo morali prinesiti sentimentalno žrtve in opustiti gališko glavno mesto."

Pred zavzetjem Lvova.

Petrograd, 22. jun. (Čez London). — Po zadnjih poročilih, ki so dospela

semkaj s fronte, sta se nemška zavezniška približala gališkemu glavnemu mestu na šest milj. "Poluradno" mislijo torej, da Lvov ni več mogoče zapustiti brez žrtve na moštvu, ki ni v nobenem razmerju do strategične važnosti mesta.

Opustitev Lvova kot zaobzišča vojnih potrebščin se je izvršila v dobrem redu. Bolnišnice in vladni uradi so že spravljeni iz nevarnega pasa.

Draga zmagala.

Ruske postojanke pred mestom obstajajo iz dobre sestave okopov, preračunane na to, prizadeti sovražniku najtežje izgube, tako da odkupi zmago tako drago kakor mogoče. Ruski vojaški kritiki pa vendar teh postojank ne smatrajo za nepremagljive, ker kakovost ozenjila izključuje izdatno uporabo topništva.

Na severu se bližata nemška zavezniška postojankam, ki so jih morali Avstrijci v septembru zapustiti ob cestah, držečih v Rawa Rusko in Tomaszow. Očitno si hočejo prisvojiti železniško vozniško, ki obkrožuje zvezo med Lvovom in Rusijjo.

Ob Dniestrju se Rusi baje trdovratno upirajo.

Rusi pred Lvovom poraženi.

Berlin, 22. jun. — Agentura za prekmorske novice je danes poslala poročilo, da so bili Rusi na celi liniji pred Lvovom hudoročno poraženi in boj samo še nadaljujejo, da spravijo svoje topništvo in druge vojevalne zaloge na varno.

"Nemci in Avstrijci so komaj še 10 milj daleč od Lvova," pravi poročilo. "Ruske glavne postojanke se nahajajo pod neprestanim streljanjem armad generalov Mackensen, Linsingen, Boehm-Ermolli, Pflanzler in Woysrsch."

Rusija pred revolucijo?

"Tednik 'Groesseres Deutschland' objavlja članek, ki je v njem med drugim receno, da so najvišji uradniki ruske vlade, vstevši več ministrstvom, v tajni seji v decembru sklenili, da najstarejših razredov rezervne ne skličejo pod orožje, iz strahu pred izbruhom splošne revolucije. V isti seji so naznanili, da se ni niti eden ruski dijak odzval pozivu, zglasti se v svrhu izučanja za častnika."

"Sredi aprila so zaprlj vse višje učne zavode. Uradno so tozadevni razglas utemeljili s tem, da se je poletni bati izbruha kužnih boleznij."

Obupen klic iz Petrograda.

London, 22. jun. — V pojasnilu k poročilom z gališke fronte o nepre-

stanih ruskih porazih piše "Daily Mail":

"Ruski generalni štab je z lepaki na vseh javnih poslopih in cestnih vogalih nujno posvaril, ohraniti mir. Ob enem obljublja, da naznani v uradnem poročilu polno, čisto resnico o gališkem vojskovanju. In poudarja, da so v glavnem mestu krožeče govorice o ruskih porazih, ki se ne dajo več popraviti, neosnovane."

"Vojaški veščaki mirno pričakujejo razvoja stvari, dasi priznavajo, da potee daljši čas, dokler bo Rusiji mogoče, zopet podjeti živahno ofenzivo. Kažejo na to, da je morala Rusija 10 mesecev nositi glavno breme izmed zaveznikov in je utrpela največje izgube, da se razbremeni zapadna fronta."

Med tem ko išče rusko vojno vodstvo za odločilno bitko v Galiciji nove razvrstitve, pričakuje, da bodo zavezniški na zapadni fronti razvili posebno živahno delavnost, da Nemčija tamkaj ne pride do mira. Vprašan o streljivu, tako upajo, utegne postati vsak dan ugodnejše."

4.000.000 Avstro-Nemcev proti Rusi.

London, 22. jun. — Reuterjeva brzojavka iz Petrograda pravi, da je precejeno, da je 2.000.000 Avstrijcev in Nemcev na 100 milj dolgi fronti od dolejnjega Tanewa do Mikolajowa in 450.000 na fronti ob Dniestrju. Število Nemcev in Avstrijcev od Baltika do Bukovine je precejeno na 4.000.000.

Lvov zavzet.

London, 23. jun. — Car Nikolaj se je danes odpeljal na fronto, kakor brzojavlja Reuterjev petrograjski poročilavec.

London, 23. jun. — Avstro-nemške čete so zavzele Lvov, glavno mesto Galicije, odvzeto Avstrijci dne 3. sept. 1914.

Ruske armade so se umaknile dalje vzhodno v polnem redu, kakor pravijo brzojavke iz Petrograda, Dunaja in Berlina. Dočim je bila zadnja straža 40.000 mož, ki je obupno zadrževala sovražno prodiranje izza ponedeljka, morebiti odrezana ali ujeta, se je glavna skupina čet, z najtežjimi topovi, bojničnicami in vojnimi zalozami vred, umaknila po železnici v Brody, omejenno mesto, ali ob liniji te železnice.

Šestdesetisoč ruskih vojakov je bilo ujetih in devet topov zaplenjenih v avstro-nemškem prodiranju proti Lvovu, kakor poluradno naznanjajo v Berlinu danes. Te številke krijejo bojevanje izza dne 12. junija.

Ruski načrti neznanji.

Dvomno je, ali se Rusija še enkrat spusti v boj ob liniji Lvov-Brody na avstrijskem ozemlju. Dvomno je pa tudi, ali bodo Avstro-Nemci umaknili kaj čet od svojih armad v vzhodnem vojnem pasu na zapad ali proti Italiji, ali odposlali tja kaj od 2.000 najtežjih topov in havbic, ki so napravili ruski odpraz brezuspešen.

Brzojavke iz Petrograda pa naznanjajo, da bodo Rusi razvijali svojo delavnost v drugi smeri. V jugovzhodni Galiciji in Bukovini ob fronti ob Stanislawa do Črnovic zadržujejo Rusi avstrijsko armado, ki je prekoračila Dniester dne 15. junija, in pod Nizijnowom, 15 milj severovzhodno od Stanislawa, so porazili Avstrijce.

Zmagovalen vohod v Lvov.

Dunaj, 23. jun. — Generalni štab je danes naznanil:

"Med navdušenim pozdravljanjem od strani prebivalstva je general Boehm-Ermolli na čelu druge armade vkorakal ob štirih popoldne v Lvov."

Veselje v Berlinu.

Berlin, 23. jun. — Vest, da so zvezne čete osvojile Lvov, je vzbudila tukaj veliko veselje. Ogromne množice ljudi se zbirajo po cestah, javnih trgih in v parkih, kjer dajejo duška svoji radosti. Vse hiše so v zastavah, cerkveni zvonovi zvonijo in godbe igrajo. Vsakdo je prepričan, da je storjen nadaljnji velik korak v smeri končne zmage.

Topništvo zmagalo.

London, 23. jun. — Uradno naznanilo o padcu gališkega glavnega mesta je prišlo iz Berlina davi. Tu ni presenetilo. Pričakovati je bilo, ko je pet velikih avstro-nemških armad začelo zajemati mesto, da ga Rusi ne bodo mogli obdržati. Prodirajoč pod okriljem 4.000 topov, od katerih je bilo 2.000 najtežjega kalibra znanega v topničarstvu, z neomejenim strelivom, so morali zmagati, ker je bil vsak odpor za človeško moč nemogoč.

Lansing, državni tajnik.

Washington, D. C., 23. jun. — Robert Lansing, ki je izza odstopa Wm. B. Mooresa kot državni svetovavec v vseh vprašanjih mednarodnega prava, tičočih se zunanje politike Združenih Držav, tvoril predsednikovo desno roko, je bil danes imenovan kot naslednik William Jennings Bryanov za državnega tajnika.

V bojih z Italijani Avstrijci uspešni.

Italijani utrpeli velike izgube, ko so brezuspešno naskakovali višine ob Soči.

HUDI BOJI PRI MALBURETU.

Tudi ob tirolski in koroški meji sovražnik ne more naprej.

Dunaj, 21. jun. — Generalni štab je danes naznanil:

"Pri Plavah so naše hrabre čete odbile dva napada. Neki italijanski častnik je prišel tja s parlamenterskim praporom pred našo fronto, da izroči namišljeno poslanico svojega brigadnega poveljnika. Ker pa ni imel pismenega pooblastila, sta bila on in njegov spremljavec ujeta."

"V predelu severozapadno od Kerma (vzhodno od Koborida) je bil sovražnik pregan iz postojanke na nekem griču. Pri teh bojih so se posebno odlikovali oddelki debreczinskega honvedskega polka. Naše težke topništvo je uspešno poseglo v pogorske boje ob koroški fronti. Sovražnikov napad v predelu vzhodno od Ploekena se je izjalovil, kakor navadno."

Slab uspeh topništva.

"Ob tirolski meji se ni pripetilo nič važnega. Proti našim utrdbam namenjeno streljanje težkih italijanskih topov ni napravilo nobene škode."

"Dne 19. junija je ena naših torpedovk bombardirala shrambe za olje in pristranske naprave v Monopolu. V mestih Bari in Brindisi so naši letavci poskodovali kolodvore."

"Na jugovzhodnem bojnem torišču je vladal mir."

Kaj poročajo iz Rima.

Rim, 21. jun. — Ker se Avstrijci boje zajete Pulja na suhem in mokrem po odrezanju vseh železniških zvez med istrskim polotokom in državnim ozadjem, odposiljajo v Pulju zbrane čete naglo proti severu z namenom, da zaustavijo italijansko prodiranje proti jugu.

Med tem so vsi nebojevniki prisiljeni zapustiti Pulj in se odpeljati s parnikom v Reko.

Izredne varnostne naredbe so ukrepanje proti zrakoplovskim napadom, in ves smodnik in strelivo so shranili pod zemljo.

Dasl je Pulj preskrbljen z vsemi potrebinami za dolgo oblego, vendar so Avstrijci črnogledi in v strahu, da se Italijanom s pomočjo anglo-francoskih vojnih ladij posreči zavzeti trdnjavo.

Italijani so začeli bombardirati avstrijski postojanki Kordica in Moos blizu grčevja pri Helmu.

Avstrijsko mesto Malboret je bilo zažgano po italijanskih izstrelkih in gori.

Avstrijski odpor močnejši.

Videm, 21. jun. — Po hudih nevihtah v soboto in nedeljo je bil danes zopet začel splošni napad na avstrijske postojanke z večjo silnostjo. Italijani zadevajo ob močnejši in bolj organiziran odpor od strani Avstrijcev.

Utrdbe avstrijskih čet so številne in izvrstno pripravljene. V mnogih slučajih so vrezane v skalo in topništvo je dobro skrito. Na drugih točkah so Avstrijci ponaredili obkope in postojanke, da preslepijo svoje nasprotnike.

Italijani groze z usmrčanjem.

Berlin, čez London, 21. jun. — Brzojavka iz Lugana, Švica, listu "Morgenpost" pravi, da je general Frugones od italijanske armade izdal na prebivalce avstrijskega ozemlja, zasedenega po Italijanih, razglas, ki vsebuje sledeči odstavek:

"Kdorkoli zlovoljno preti italijanskim četam ali se jim upira, bude ustreljen. Kdorkoli se brez vzroka približa italijanskim taboriščem ali v vojne svrhe rabljenim hišam, bude izročen vojnemu sodišču."

Bitka pri Plavah ob Soči.

Rim, 22. jun. — Bitka pri Plavah ob Soči še ni končana. Avstrijci ponovno poskušajo pognati Italijane nazaj čez reko. Tukaj izdano uradno naznanilo pravi, da so se ti poskusi izjalovili. Drugod ob italijanski fronti se dogajajo manj važni spopadi, z malimi uspehi za Italijane.

Hud snežni vihar je spravil temperaturo pod ničlo na vrhu Monte Altissimo, tako da smo morali vojaška podjetja zaustaviti.

Malo uspehov.

Uradno naznanilo pravi deloma:

"Ob karnski fronti smo nadaljevali obstrleljevanje Malboreta, vključ obstr-

vam vsled oblačnega vremena. Ponoči od 20. na 21. t. m. so Avstrijci ponavljali, kakor navadno, svoje brezuspešne napade na Freikofel."

Boji okrog Gorice.

Geneva, 21. jun., čez Pariz, 22. jun. — "Tribuna" prinša sledečo brzojavko iz Ljubljane:

"Italijani so v noči 19. t. m. pridobili nekaj terena dvanajst milj severno od Gorice, dočim so jugovzhodno od Plav zavzeli dve trdnjavi in več okopov, ki so našli v njih dve strojni puški."

"Ob Soči se je topniško bojevanje, kakor je videti, obrnilo v prid Italijanom in Avstrijci dovažajo težkih topov z vzhodne fronte."

Velike izgube za Italijane.

Berlin, 22. jun., brezničnim potom. — Brzojavka iz Lugana, Švica, pravi, da je general Cadorna, načelnik italijanske štaba, uradno priznal prvkrat teške izgube v bojevanju ob Soči blizu Plav.

Italijani zaustavljeni.

Rim, 22. jun. — Močne avstrijske utrdbе v Trentinu in Karnskih planinah ter velika sovražna ojačenja ob reki Soči zaustavljajo italijansko prodiranje ob skoro celi liniji, kakor danes priznava vojni urad.

Govorice, da so Avstrijci imeli operativne za podmorske čolne blizu jugozapadne brezine italijanske, so bile potrjene, kakor je danes naznanil pomorski minister.

Semkaj poročajo, da so se na več avstrijskih vojnih ladjah mornarji, doma iz italijanskih "neodrešenih pokrajin", uprli in so poskodovali topove in torpedne čevi na svojih ladjah. Upor je bil zatrt in poročajo, da so bili kolodvori ustreljeni.

Italijani odbiti od Soči.

Berlin, 23. jun. — Italijani so utrpeli težke izgube ob Soči, kakor naznanjajo brzojavke s fronte o bojevanju zadnjih starih dni. Njihovi poskusi, naskočiti avstrijske utrjene višine ob reki, so se izjalovili s težkimi izgubami.

Po treh dneh strašnega bombardovanja, pravijo poročila, so vpadniki pošiljali naprej težke linije pešakov, da naskočijo višine. Linija za linijo je naskakovala slemena, toda na vrhoh so jih vse Avstrijci postreljali.

Malboret ogrožen.

Rim, 23. jun. — Avstrijska trdnjava Malboret je dejansko obkoljena. Italijanski alpinci so zavzeli skoro vse postojanke okrog mesta, ki je strašno obstrleljevano.

Severno od Gorice se je oddelek italijanskih strojnih pušk splazil skozi hosto in je prizadel težke izgube prodirajoči koloni 30.000 Avstrijcev.

Avstrijski polki iz Galicije prihajajo do italijanske meje, kakor poroča general Cadorna.

Iz Calumeta, Mich.,

je te dni dospel prvi rokopis izvirne igre na razpis častne nagrade po jofitski D. M. D.

MAL POŠLJIMO DAR SVOJIM DRAGIM NA ALTAR.

Pošiljamo denar v staro domovino: na Kranjsko, Štajersko, Primorsko, Hrvaško, Koroško in vse druge Avstro-Ogrske dežele, ter na vse druge kraje in sicer popolnoma zanesljivo, točno in po pravi dnevi teni.

V stari domovini izplača denar c. k. pošta.

Pošljemo denar tudi stalno naseljenim vojakom.

Najnižje cene:

5 kron	pošljemo za	.....	\$ 95
10 "	"	"	1.75
25 "	"	"	4.20
50 "	"	"	8.20
100 "	"	"	16.40
500 "	"	"	82.00
1000 "	"	"	162.25

Pri teh cenah je poštnina že vračunana.

Denar nant pošljite po Vaši najbližnji pošti; obenem priložite "Money Order-ju" še svoj natančen naslov, istotako natančen naslov one osebe, kateri se naj denar izplača na pošti v stari domovini.

Pošiljajte v pisma naslovite na:

AMERIKANSKI SLOVENEK,

Joliet, Illinois.

Vse naše poslanje je jamčeno.

ČAS POČITKA PRI IZDELAVI OKOPOV NA FRONTI OB NIDI IN PILICI NA POLJSKEM.

Ta slika kaže prizor na Poljskem, ko delajo vojaki okope na fronti ob Nidi in Pilici. V tej sosesčini se je vršilo nekaj najljutejših bojev, kar jih je bilo na vzhodnem bojnem torišču.

IZ SLOVENSkih NASELBIN.

Joliet, Ill., 23. jun. — Slavni dan četrtega julija se bliža, najimenitnejši narodni praznik ameriški. In tistega dne se letos zberemo na velikem pikniku, ki ga priredi v Theilerjevem parku društvo sv. Družine št. 1 D. S. D. Priprave za ta piknik se vrše z največjo vnetostjo. Krasni plakati so že izdelani in bodo gotovo vzbujali splošno pozornost ter privablili v park kar največ udeležencev na slavni dan Četrtega!

— G. Frank Završnik, potovalni zastopnik za Slovenian Liquor Co., se je povrnil s potovanja po Pennsylvaniji, kjer je obiskal mnogo slovenskih in hrvatskih naselbin. O tamošnjih delavskih razmerah nam poroča, da so ponekod dobre, drugod slabe, kakor povsod po deželi.

— Miss Catherine Butala se je danes odpeljala v Belvidere, Ill., kjer ostane nekaj dni na obisku pri svojih prijateljicah.

— Škratlčno kvarantino, ki je v veljavi v Jolietu izza dne 1. junija, bodo preklicali morebiti že koncem tega tedna, ko bo epidemija skoro popolnoma zatrta. Tako naznanjajo iz zdravstvenega urada.

— K umoru v kaznilnici. Strašna smrt gospe E. M. Allen, soproge wardena jolietске državne kaznilnice, ki so njeno truplo našli zgorelo v njeni spalnici v nedeljo zarana, kakor smo zdajnji poročali, je vzbudila po vsem Jolietu iskreno sočutje ter obremenilo splošno razgorččenost nad groznim zločinom. Pa tudi v kaznilnici med kaznjenci samimi, ki jih je nad 1,200, je zavladala razgorččenost, da se je bilo bati resnih izredov. Do hrupne demonstracije je prišlo v ponedeljek med obedom, da je moralo sto paznikov posredovati in se deloma poslužiti svojih krepelcev, da so zopet napravili red. Kaznjenci so na vsak način hoteli iti ven, da linčajo črna Joe Campbell in Walter Edwardsa, ki sta na sumu, da sta gospo Allenovo sramotno napadla in jo na strašen način umorila. Razburjenost se še ni polegla, in zato so oblastva ukrenila vse potrebno, da se preprečijo resnejši izgedi. Pazniki strogo nadzorujejo vse celice in duri, in tudi "zupni" kaznjenci so pod ključem in najstrožjim nadzorstvom. V ponedeljek in včeraj se je vršila preiskava. P. D. Clarkson, eden nadzornikov, je izpovedal, da sta se Campbell in Edwards, ki sta imela v stanovanju wardenovem kot "zaupanja vredna" opravljati domača dela, takoj po požaru preoblekla. Campbell je po dolgem zaslivašanju priznal, da se je preoblekel. Michael Kane, drug paznik, je potrdil izprično svojega predstojnika. Hišna oskrbnica Anne Emery je izpričala, da je bil vrč, ki je vseboval lesni alkohol in ki so ga razbitega našli v spalnici umorjenke, shranjen v stenski omari tik spalnice in da je Edwards imel pristop do te omare. Dokazi so se nakopičili posebno proti Campbellu, ali preiskava še ni končana. — Pogreb umorjene gospe Allen se je vršil včeraj (torok) popoldne ob velikanski udeležbi sočutenega občinstva. Nekaj najodličnejših politikov v državi je prišlo k pogrebu, med drugimi Roger Sullivan, nedavni kandidat za Z. D. senatorja, Robert Sweitzer, nedavni demokratiški kandidat za župana čicaškega, Louis Stevenson, državni tajnik itd. Prepeljali so umorjenko k večjemu počitku na Oakwood cemetery. N. p. v. m. l.

— "Amerika in Amerikanci." Tako se imenuje velika knjiga, ki jo je spisal Rev. J. M. Trunk, kakor smo poročali svoje dni. Danes pa naznanjamo, da je to knjigo dobili v knjižarni Amer. Slovencev po izredno znižani ceni. Vešana knjiga stane namreč samo \$1.50, po pošti \$1.75, dočim je stala poprej cele tri dolarje poleg poštnine. Za polovično znižano ceno dobitte zdaj v knjižarni Am. St. knjigo, ki je dosedaj največja in najboljša, kar jih imamo v slovenskem jeziku o Ameriki in Amerikancih. Vsebinska knjige je sledeča: Uvod — Splošni pregled — Iz ameriške zgodovine — Amerikansko politično življenje — Amerikansko duševno in socialno življenje — Amerikansko gospodarsko življenje — Naseljevanje — Slovenci v Ameriki — Zgodovina slovenskih naselbin — Seznanje znamenitejših Slovencev. Knjiga ima nič manj nego 608 strani! In kako bogato je opremljena s slikami! In večina slik vam pred očuje prizore iz našega življenja v Ameriki ter predstavlja v skupinah in posamičnih podobah razne bolj ali manj znane ličnosti iz naših naselbin. Skratka: Rev. Trunkova knjiga "Amerika in Amerikanci" je vredna, da krasi parlor vsake slovenske obitelji v Ameriki. Naročite jo takoj!

— Albany, Minn., 20. junija. — Dragi mi Am. Slovenci! Ker se od tukaj le malokdaj sliši, hočem rojakom par novic sporočiti. Vreme je zelo slabo, da ne more veliko rasti. Zadnji teden je bil č. g. Tomazin tukaj, da je vsak Slovenec tukaj lahko opravil veliko-nočno spoved.

Smrt je pogledala v hišo ojačka ter sgrabila iz njih srede očeta in moža.

Umrl je Jozef Beuc, rojen 19. marca 1851 v Gorjah na Gorenjskem. Dne 8. junija zjutraj je bil še zdrav ter je se pokladal živimi. Prišel je v hišo, se usedel na stol, in ravno takrat se je pa zgrudil, zadela ga je kap na desno stran, čez dva dni se enkrat in predno je umrl, zopet. Previden je bil s svetimi zakramenti ter bil 18. junija pokopan ob veliki udeležbi tukajšnjih faranov. Ranjki zapuščica ženo in 13 otrok: John, Marija, Franca, Johana, Jozef, Frank, Jakob, Katarina, Anton, Regina, Rose, Klara in Lovrenc, in več drugih sorodnikov. Ena hči omožena Schifferler je šele leta nazaj umrla. Pogreba se je udeležilo tudi več rojakov iz St. Clouda, Marija Slivnik in Primož Skumutaj iz Brockwaya, Andrej Zupan in žena, Janez Poglajen in žena, Matevž Hudovernik. Ranjkemu naj sveti večna luč, žaljočim naše iskreno sožalje!

Pozdrav vsem zavednim Slovincem širom Amerike. Tebi, list, pa obilo uspeha, posebno da bi kmalu postal dnevnik!

North Chicago, Ill., 21. jun. — Le redkokdaj se bere kakšen dopis iz naše slovenske naselbine. No, ali kaj hočemo, saj se dopisovalci waukeganski vedno tudi nas spominjajo v svojih dopisih, nas bratov North Chicagoznan, naj si bode v društvenih ali političnih stvareh.

Veliko se stori v teh dveh naselbinah v političnih stvareh, več pa še v društvenih. Društvo za društvom priraja razne veselice in igre, eni vsele, drugi žalostne, saljive in tako naprej. Vsako društvo je pa vselej zadovoljno ob izidu, ker vselej pri vsakem je dobro-obiskovano in ker prinese lep dobiček v društvene blaginje.

Vidi se, da Slovenci noče zaostati za drugimi narodi in naprednosti. Zakaj pa bi tudi! Saj se že v šoli tega preučijo. Tako smo imeli priložnost obiskati našo šolsko mladež na njenih prireditvah dne 13. t. m. Ta dan so nam naše č. šolske sestre pokazale, kaj so se naučili naši njim izročeni otroci. In res čast jim za njihov trud, Bog naj jim povrne!

In zopet dne 20. t. m. uprizorile so pa naše farne in šolske dekleta pod vodstvom č. šolskih sester zanimivi in v srce segajoči igrokaz "Ljudmila", ki so ga vse igralkе brez izjeme dobro izpele. In tudi red je bil lep skozi celo igro, za kar se mora občinstvu lepo zahvaliti.

Kaj pa naši fantje, bodeste mislili, ali ti pa spijo? O ne, ne. Le pridite na 4. julija na 10. cesto v Math. Stanotovarno dvorano in tam bodeste videli, kaj znajo pa oni.

Dosti iger se je že uprizorilo na našem tukajšnjem odru, ali igra, katera se bode vršila na imenovanem dan, bode pa nad vse zanimiva. Ta dan namreč bodo uprizorili naši fantje s pomočjo nekaterih družih igralcev iz starega testamenta zanimivo igro "Izgnanjeni sin", katero ste že slišali v šoli. Ali ta dan nam bodo pokazali, kako je napravil svojo dedščino in kakšen je prišel potem nazaj k svojemu očetu. Zanimivo bode tem bolj, ker bodo igralci oblečeni v obleki starega testamenta.

Zato rojaki in rojakinje v Waukeganu in North Chicago, kateri se zanimate za igre, ne zamudite tega dneva, ker se vam nudi lepo razvedrilo v domačem jeziku.

Po igri bode tudi zrebanje dveh prasičev, ples in prosta zabava.

Pozdravljam vse naročnike Amer. Slovence. Tebi, list, pa veliko naročnikov. Poročevalec.

St. Joseph's Valley, Wash., 15. jun. — Amerikanski Slovenci: — Odmerte mi malo prostora v našem slovenskokatoliškem listu.

Kar se tiče letine, dosedaj nam vse prav dobro raste, in upamo naprej dobre letine. Bog nas varuj nesreče! Sedaj bodo pričeli delati seno. Bog nam daj lepega vremena!

Dne 6. junija smo obhajali spomin sv. Rešnjega Telesa. Lep, krasen, ne preveč vroč dan je poveljeval slavnost. Možnarji so streljali kakor v vojski, in tudi zvonenje je poveljevalo slavnost. Cerkev je bila krasno ozaljšana s svecami in cveticami; tri kapelice od zunaj so bile tudi krasno opravljene, tako da sploh ne vem soditi o lepoti, kateri igre prvenstvo.

Gospa Štorčeva se je tudi ustavila pri rojaku g. in g. Jakob Stare ter jima izročila v varstvo krepko, zdravo deklico. Cestitamo!

Sedaj pa pozdravim vse Slovence in Slovence, hčere majke Slovence, ter jim ključem: Pozdravljeni! Miss Marie Torker.

Willard, Wis., 18. jun. — Slavno uredništvo Am. Slovencev! Prosim nekoliko prostora v nam priljubljenem listu za objavo nekaj vrstic.

Dočim smo imeli aprila meseca polletno vroče vreme, je bilo maja in do sredi junija nenavadno hladno. Naša sirarna Willard Co-operative Dairy Co. je pričela zopet poslovati dne 15. maja, tam tudi oddajamo naše mlečne pridelke, in na prvi plačilni

dan smo izprevideli, da nam prinaša naše domače podjetje približno 35 odstotkov več, kakor nam je plačala kaka druga creamery-kompanija.

G. Ignac Česnik, župan občine Hendren, je imenovan za Clark County Road Commissionerja. Odličnemu rojaku čestitamo!

Na šolski seji dne 7. junija je bil izvoljen za šolskega klerka naš rojak g. John Jordan ml.

V nedeljo dne 13. junija smo imeli v naši slovenski cerkvi blagoslovljenje sv. križevga pota. Slavnostni obred je izvršil naš domači župnik, č. g. Josip Pollak. Sv. križev pot je lep kras za našo cerkev, katerega so preskrbele družine Justin in Kocjančič, za kar jim gre prisična zahvala.

Društvo sv. Družine šteje 136 K. S. K. J. obhaja letošnje leto petletnico svojega obstanka. V ta namen priredi omenjeno društvo veselico dne 4. julija na g. Švigljevi farmi, eno in pol milje severno od Willarda. Ker so pri nas veselice redke, je pričakovati, da se rojaki v obilnem številu udeležite, zlasti ker je vstopnina prosta, da tako v veseli družbi proslavimo slavnega Četrtega. Na razpolago bodo raznovrstne mehke pijske, ice-cream, in peko se bode janjca, tako da bode tudi za prigrizek dobro preskrbljeno. Naravno je, da se bode tudi plesateljina postreglo z zvoki starokrajске harmonike.

Pozdrav vsem čitateljem Am. Slovencev. Frank Perovšek.

Listnica uredništva.

Starokrajških listov nismo dobili že nekaj tednov, zato nam nedostajajo novice, zlasti stajarskih in koroskih, kar naj blagovolijo naši cenj. naročniki vpoštevati. — G. dopisniku iz Clevelanda, O.: Vaš dopis je preohehen.

PO BOJIŠČU, MORIŠČU IN POGORIŠČU.

Čez grm in strm. — Znorela starica. — Deklici v osamelih kočih. — Vas Poljanka. — Zborovo. — Skupen grob Belgijcev. — V Bardjevu.

Dne 1. majnika, krasnega pomladan skega dne, je začela naša divizija prodirati. Osem dni in osem noči, brez prestanka in počitka, je trajalo to prodiranje. Čez grm in strm je šla naša pot, strme gore in hribe smo preplazili in prevozili, konji so tretjati prevleli-ke utrujenosti: a le dalje, le dalje, se je glasilo povelje. Brez počitka in spanja smo hiteli za našo divizijo, ki je zmagonosno zasledovala že uničene-ga sovražnika.

Že 2. maja smo prišli v Gabalovo, še par kilometrov, pa smo bili zopet na galski zemlji. Tu je vodila pot čez hribe in doline mimo Uščie ruskie Klinkovka, Kunkova, ob ovinku v vas Gladšovo. Tu smo zagledali prve znake boje. Vas so granate in šrapnele popolnoma porušile, videti ni niti ene hiše, le pogorišča in ožgana trava. Prebivalstvo je izginilo, nobene žive duše ni v nekdanji vasi; toda pač: po cesti tava starka in vpije in kriči. Strašni bojni hrum in metež, ki je uničil tudi njen dom, ji je zmezel um, revica je znorela. — Dalje naš vodi pot v ovinkih skozi krasen gozd; a tu nekaj ponosni gozd je danes uničen. Smreke leže posekane in raztrgane od granat. V gozdu zapaziti razbije sotozraje utrdbе, zimska bivališča iz smrekovih vej in zemlje. Polja so razorana od težkih topovskih koles, povsod vidiš žične ovire, jarke in ekope.

Pridemo v Malastovo; tu je operirala 21. divizija, prišla sovražniku za hrbet ter ga iznenadila. Cesta postaja čimdalje slabša, le počasi se premika naša kolona naprej. Dospemo v vas Brzegolina. Tu so bivali kozaki več tednov in oropali vse prebivalstvo. Le malo vasčanov je ostalo v vasi. Stopim v barno kočico. Dve mladi deklici sedita pri oknu in žalostno gledata na vaško cesto, kjer neprestano vozijo trenske kolone. Starejša, štiritirnajstletna deklica mi pripoveduje, da je šel oče k vojakom in da so mater ubili kozaki, ker jim ni hotela dati zadnjih krave; tako sta ostali sami. Po-hištvo in vse imetje so kozaki požgali. Tik pred njihovo kočjo je padla avstrijska granata v četo sovražnikov, raztrgala mnogo vojakov in užgala sosedno hišo, nakar je ogenj upepelil H hišo.

Pot nas vodi dalje čez Majdan v Svirzovo rusko. Grobovi padlih so zaznamovani z majhnimi lesenimi križi; na križih više napisji z imeni pokopanih, številko polka in dnevom pokopa; 3. majnik. Novi grobovi! Tako korakamo dalje skozi požgane vase, mimo ogromnih grobov, mimo polji, ki so jih razmetale in razorale granate in šrapnele. Ob krasnem solnčnem dnevu dospemo v Grab. Tu je bival poveljnik ruske karpatske armade. Ta vas ni mnogo trpela, le par hiš je razdejanih, pač pa je Ožena popolnoma zgorela.

Sedaj se začne pot čez Karpate na Ogrsko. Državna cesta se dviga v klancu in vodi v serpentinah v Poljanko. Korakamo po tistiščih karpatskih bojeh, tu smrtna žetev ni imela mej. Vsi hribi in klanci so polni strelskih jarkov in velikih jam, ki so jih izkopale granate. Po tleh leže nešteti ovojji granat. Pridemo na vrh klanca; krasen razgled na Ogrsko. Hribi in doline cveto v majevem cvetju, pred me-

noj pa leži vas Poljanka. Bojni vihar jo je razdejaj, izginila je s pozorišča; le nekaj kupov pepela kaže, kje je stala vasica, krog katere so se vršili najstrašnejši boji. Na levi strani znameniti Kastelik vrh, katerega je bila osvobodila naša domobranska brigada generalmajorja Zahradnička, prej poveljnika ljubljanskega domobranskega pešpoka. Vasić Smihov in Niklova sta razrušeni. 23. novembra lani smo tu praznovali sveti večer, sedaj so le še razvaline.

Po lepi, široki državni cesti dospemo v Zborovo (Zboro), torišče naše 22. domobranske divizije. Tu je naš divizijonar, vrli podmaršal Schmidt Fusi-na, vodil boje med Spodnjo in Zgor-njo Poljanko. Zborovo, nekaj ličen trg, je razdejano, vse hiše od granat in šrapnel podrtе, zemlja razrita s strelskimi jarki in pokrita z utrdami. Le velikanska razvalina nekdanjega mogočnega gradu Rakoczjev kipi na visokem hribu iznad ozelenelih gozdov k nebu in nam kliče svoj: Morituri vos salutanti!

V vasi Kjušovo so Belgijci (27. peš-polk) v velikem skupnem grobu pokopali 50 svojih padlih tovarišev. Krog groba so napravili lično ograjo in postavili velik križ. Tu spe zdaj junaki zelene Stajarske nevzdrumno spanje, nad njimi pa cvete pomlad in zlato solnce poljublja njihov grob.

Že od daleč me pozdravlja ponosni stolp bardjevske stolnice. Vse mesto je na nogah, vse je veselo in živahno. Raz hiš vilražjo zastave, vse govori o velikanski zmagi Gorlice—Jaslo—Zmi-grod. Židje praznujejo "šabes", a o-blast je po bobnarju ukazala, da mora-jjo odpreti trgovine. Vojaštvo se spre-haja po ulicah in kupuje potrebščine za novo pot, avtomobili drve z novimi povelji in ogromno število ujetega so-vražnika se vali po česti proti kolo-dvoru. Stopim zopet k mojim slova-škimi majkam, pri katerih sem bival meseca februarja. Vse kakor nekdanj! Tihota sedeli v kuhinji in čitali iz molitvenika. "Hej, babuška! Lačen sem, da se mi krvi želodec!" sem za-klical. Veselo sta me pozdravili ter hiteli k ognjišču, da napravita vojaku, ki skoraj osem dni ni kaj prida jedel, obilno kosilo. Vsedel sem se v slova-škoga sobico, nogo so me skelele od ve-likanskega marša, vsa stopala so bila polna mehurjev, saj sem hodil celih 42 ur brez vsakega prestanka. Bila je dolga pot, a gotovo ena najzanimivejših, kar sem jih kdaj napravil v svojem življenju. Hodil sem po bojišču svetovne vojne, po njenem morišču in pogorišču. — Lžanc.

SRBIJA IN ITALIJA. Razumljiv glas.

Dunaj, 20. maja. Belgrajska "Politika" prinaša 9. t. m. pomenljiv članek:

Italija se je odločila, da nese svoje simpatije in sodelovanje na semeni. Javna dražba se je pričela in sedaj je edini vodilni nagib italijanske politike klic: "Kdo da več?" Kakor je videti, se zadnji čas Italija bolj nagiba k ententi, kar kaže, da je ententa stavila večjo ponudbo. Italija ne vstopi v vojsko, da bi podpirala skupni cilj, prenovlje-nje Evrope v smislu prava in pravičnosti, ampak ji je to golo trgovsko podjetje. Italija hoče ravno tedaj napraviti "kšeft", ker je po njenih mislih ententa že dovršila največji in najtežji del tega dela in se je tako rizično za Italijo znižal na najmanjšo mero.

Res je sicer, da dunes Avstrija nima več toliko prvovrstnega vojaštva, da bi se mogla proti Italiji z upanjem na uspeh zagnati. Vendar pa ostane še vedno vprašanje, ali se ne bo Avstrija v boju z Italijo vsaj tako krepko mogla braniti, da se bo potem lahko na to obrambo sklicevala, da ima zato pravico do obstoja. Zato ni izključeno, da Italija v to vojsko ne prinese pomoči, ampak "en manj" v vojne uspehe. Iz teh razlogov bi bilo dobro, da ne presenjujemo italijanskega nastopa. Sicer pa tudi ni prav laskavo za entento, če bi pustila sumiti, da je navezana na vojaško silo, ki se lahko drago prodaja.

Najbolj žalostno je pa to, da smo mi tisti, o katerih se pogaja. Angleška in Francija, ki v imenu entente vodita pogajanja z Italijo, dajeta na račun Srbije in jugoslovanstva. Dvojni sporazum daje Italiji na račun svoje zaveznice Srbije. Srbija ne potrebuje in ne zahteva nobene pomoči od Italije; najmanj pa je voljna za to dati jugoslovansko ozemlje.

Če je ententa navezana na laško pomoč, tedaj naj jim potrebno ceno plača iz svojega žepa. Saj ima dovolj zemlje, čez katero svobodno razpolaga, ne da bi s tem kršila pravice tretjih; Savojska, Korziška, Malta, Tunis, Alžir, Mala Azija in Egipt bi prav lahko služili za "kompenzacijski objekt" Italije.

Popolnoma smo uverjeni, da ta izsiljevalna politika Italije tudi ententi ni simpatična in da bo ententa le s težkim strem v to privolila, kakor smo tudi prepričani, da se zna to izsiljevanje nad Italijo samo prej ali slej briko masčevati. Seveda je pravično in prav, da tisti daje, ki misli, da je treba nekaj dati. Mi ne potrebujemo Italije in mi zato ničemo dati nobenih žrtev za njeno pomoč. Istra in dalmatinska obala sta slovenski in morata ostati slovenski. Vsak poizkus, to dejstvo prevreči s silo, bi znalo voditi k novim zapletljajem in sporom, katerih daleko-sežnost se ne da presoditi. To naj pomisli ta ententa in Italija!

Povsod — Anglež.

Bazel, 20. maja. (Kor. ur.) Kakor poroča "Baseler Anzeiger" iz Chiasso, opravičuje Italija svoje postopanje s tem, da je Angleška zagrozila z zaporo Gibraltara, če Italija ne bi hotela iti z entento. Če se pa pridruži, se ji je ponudilo predujem 3 milijard lir in pa garancija, da dobi ozemlja, ki naj se vzamejo Avstriji, za kar se pa mora zavezati, da pošlje 150,000 mož pred Dardanele in 300,000 na Francosko v Champagno.

Giolitti o vojski.

Genf, 21. maja. Rimski poročevalce lista "Journal de Geneve" je imel priliko, da je govoril z Giolittijem pred njegovim odhodom iz Rima. Poročevalec se je čudil, da Giolitti svoječasno, ko je bil še ministrski predsednik, ni držal trovezne pogodbe in ni šel z Avstrijo. Giolitti je odgovoril: Zagodeni smo med dve skupini veselil. Mi ne sledimo Nemčiji in Avstriji v njenih sklepih na življenje in smrt. Nasprotno sem pa vedno deloval na to, da svojih starih zaveznikov ne napademo zahrbtno. Ljudstvo za to vojsko ne more biti tako zelo navdušeno, četudi gre proti Avstriji. Mi imamo na hrbtu že vojsko v Libiji, druga vojska bi presejala naše moči. Ne vemo še, kaj bo prinesla zmaga, gotovo pa je, da posledica poraza razdelitev države. To bi morali dobro zapomniti. In če smo svoje delovanje že zelo dobro premislili, bi je morali še preudari-ti. Če bi ostali mirni, bi dobili od obeh strani kompenzacije velike vrednosti.

Dobra pomoč.

Mrs. Cath. Newman nam je pisala sledeče pismo: "Vaše izvrstno zdravilo, imenovano Trinerjevo ameriško zdravilno grenko vino, uživam z najboljšimi učinki. To zdravilo mi je pomagalo v moji želodčni nepriliki, pa tudi sedaj ga použijem popitek o priliki, bržko se ne počutim dobro. Moja kći trpi vsled nadihe in dala sem ji to zdravilo, ki ji prinaša dobro olajšbo. Mrs. Cath. Newman, 2829 Calumet ave., Chicago." Mrs. Newman dela bist isto, kar mi priporočamo: imei naše zdravilo pri roki in ga vselej zaužiti, bržko je zapaziti prvi znak nezazpoloženja. Pri želodčnih neprilikah in drobni nerednosti prinese Trinerjevo ameriško zdravilno grenko vino vselej brzo olajšbo, kakor tudi pri razdražljivosti, slabosti, zapelki, omotici. Cena \$1.00. V lekarnah. Jos.

Triner, izdelovatelj, 1333-1339 S. land ave., Chicago.

V vseh slučajih, ko je treba drgniti ali gnesti, vas zadovolji Triner's Liniment. Imejte ga pri roki za nujne potrebe. Cena 25 in 50c, pošti 35 in 60c. — Adv.

E. H. STEPANOVICH edini hrvatsko-slovenski pogrebni 9251 E. 92 St., S. Chicago, Ill. Tel. S. Chicago 1423. Rent. tel. S. Chicago 1606. Ambulanci in kočije, ter avtomobili za vsako prigrado in vreme.

J. C. Adler & Co. priporoča rojakom svojo Mesnica Telefon 101. JOLIET, ILL.

Chi. Phone: Office 658, Res. 3704. Uradne ure: 9—12 a. m. 1—5 and 7—8 p. m. Ob nedeljah od 10. do 12.

Dr. S. Gasparovich Dentist :: Zobozdravnik Joliet National Bank Building 4th Floor, Room 405. JOLIET, ILL. :: ILLINOIS

VELIKA PONUDBA. Sprejmi del Nebo ikatlice vreden 10c. Celi kupon vreden 10c. NEBO CIGARETTES. CASH COUPON. 10 Cigarettes - 5c. Celi kuponi in srednji deli akcije Nebo 10c. Se jih lahko izmenjuje za gotovino ali vredno stvar. (Ta pogodba ugasne 31. decembra 1915.) P. Lorillard Co., Inc., New York.

SEVERA'S BALSAM OF LIFE. Priporoča se zoper zapelko, neprebavo, slabo prebavo, otrpla jetra, žolčnico in po naviljajočo mrzlico. Ni mogel prebavljati. "Po rabljenju Severovega Življenjskega Balzama dva tedna, sem se počutil veliko boljše in zdravejšega. Nadlegovan sem bil dolgo časa, ter nisem mogel prebavljati svojih jedil, toda po rabljenju Severovega Življenjskega balzama, je nepravilica prešla in me pustila v dobrem zdravju. Priporočam ga vsem, ki trpijo vsled želodčnih neprilik." Dymian Moroz, Box 14, Duffield, Mich.

"ZDRAVJE ZA ZENSKE" je ime naše knjižice, katera je spisana v korist trpečih žensk, opisujoča razni niki in ženski najbolj prijatelji v njenem trpljenju. Knjižico pošiljamo zaostojno vprašanje. Cena Severovega Regulatorja je \$1.00.

Severovi Pripravki so naprodaj v lekarnah. Dobite Severove. Ne vzemite nadomestitev. Ako jih ne morete dobiti, naročite jih od nas. W. F. SEVERA CO. CEDAR RAPIDS IOWA

Iz malega raste veliko! Resničnost tega pregovora je neovrgljiva. Ako želite imeti kaj za starost, začnite hraniti v mladosti. Mi plačamo po 3%—tri od sto—3% na prihranke. Z vlaganjem lahko takoj začnete in to ali osebno ali pa pisмено. Vse vloge pri nas so absolutno varne. Naša banka je pod nadzorstvom zvezne vlade. Mi imamo slovenske uradnike. The Joliet National Bank JOLIET, ILLINOIS Kapital in rezervni sklad \$400,000.00. ROBT. T. KELLY, predst. CHAS. G. PEARCE, kasir.

IZ STARE DOMOVINE.

KRANJSKO.

Bog obvaruj našo domovino!
Binkoštni ponedeljek, ki je obenem praznik Marije Pomočnice kristjanov, je bil molitveni dan vseh slovenskih Marijinih družb za mir in srečen izid vojne. Glede namena molitve pravi zadnji "Bogoljub": Poleg splošne prošnje za mir in za to, da bi vojska donesla spravo človeštva z Bogom in njegova povrnitev k Bogu, naj se še posebno priskrbi za to, da bi mi Slovenci na priprošnji Marije ostali po vojski nerazkosani, nerazdeljeni v okviru Avstrije in da bi se po končani vojski namere tako uredile, da bi se mogli mirno na svoji zemlji razvijati ter v priskrbi in častem oziru v dobrem napredovali. — Da, za to je zdaj potrebno posebno gorko in vztrajno moliti: Bog ohrani našo ožjo domovino nepokolovano in nerazdeljeno!

Dobrodelna prireditelj v kn. škof. zavodu sv. Stanislava. V korist ranjenecem c. in kr. nadomestne bolnice v zavodu sv. Stanislava v Št. Vidu nad Ljubljano je bila lepa prireditelj dne 11. maja in se je ponovila za širše občinstvo na vnebohodu, dne 13. maja t. l. Dne 11. maja se je udeležilo prireditelj posebno izbrano, povabljen občinstvo. Omeniti je predvsem ljubljanskega vojaškega poveljnika podmaršala Huga Kutschera, ki je počastil slavnost v spremstvu gg. polkovnika Argusta pl. Kleinschrotta in stotnika vitezja Pogacnika. Slavnosti so se udeležili nadalje g. deželni šolski nadzornik vladni svetnik dr. Janko Bežjak, poveljnik c. in kr. nadomestne bolnice v zavodu svetega Stanislava g. polkovni zdravnik dr. J. Benedik in upravni častnik g. nadporočnik Karel Glaser, zdravnik dr. Dereani in župan Anton Belec iz Št. Vida nad Ljubljano ter mnogo odlične duhovščine iz okolice pa tudi iz oddaljenih krajev. Dne 13. maja pa je prišlo k prireditelji drugo občinstvo iz Št. Vida in iz najrazvitejših krajev dežele ter dvorano popolnoma napolnilo. Opaziti je bilo zopet tudi več gg. duhovnikov. Spored kratko izvršili. Vrstile so se pevine in godbene točke, ki jih je krepko in natančno proizvajal dijaški pevski in godbeni zbor pod spretnim vodstvom g. prof. Vojteha Hybaškega; vmes sta bili vpleteni dve igri in vso slavnost je zaključila Haydnova "Cesarska pesem".

C. kr. prostovoljni strelci na Kranjskem. Deželni odbor je vsled soiman na Kranjskem razposlal vsem občinam na Kranjskem poziv, iz kojega pomembamo sledeče odstavke:
Resnost časa zahteva, da vsak stori svojo dolžnost v obrambo domovine. Kranjska dežela je lahko ponosna na doseženo delo. Naši polki so se ponosno slavo! Kmalu bo deset mesecev, odkar divja največja vojska, ki je kdaj videl svet. Medtem ko so se naši neprenehni junaki borili z brezna severo in jugu za dom in cesarja, ntrru v deželi sami. Ni izginilo upanje, da bi ne ostalo tudi v bodoče ta profilirajo naše slavne armade. To svetločino moramo braniti z vsemi močmi zoper vsakega sovraga, naj pride od katerekoli strani, kličeč mu polno povelje: Roko proč!
Poveljstvo cesarske armade je ustanovilo poseben zbor c. kr. prostovoljnih strelcev in vabi k pristopu. Že se gomilijo mož. Deželni odbor je sočnejše podpirati in pospeševati in se nejeim pozivom, da s svoje strani vse več mož in mladeničev, ki so pripravljeno ali ustmeno, bodisi naravnost na deželni odbor v Ljubljani ali pa pri domačem zupanstvu.
"Slovenec" pristavlja: Deželnemu odboru zaupamo. On vrši sveto dolžnost v velernem, zgodovinskem času. Vse moštvo na krov!

Srebrna častna svetija Rdečega kriza je podeljena prožnemu mojstru železnice Ferdinandu Perme v Postojni, bronasta svetinja pa njegovi ženi Josipini Perme.
— Poizkušnen samoumor. Dne 15. maja ob 1/8 uri zjutraj je s franciškimi črnovojnik Dorbez Gvidon iz Radeč, ki se je pri padcu tako potratil, da se ga morali z rešitnim rezonom prepeljati v bolnišnico.
— Iz ruskega ujetništva je pisal rešeni nadporočnik inženir Friderik Schmidinger, stavebnik adjunkt krajnjega časa nobenih vesti. Interniran v bolnišnici Saratov. Schmidinger je sin notariarja dr. Schmidingerja.
— Služen uspeh je imela v Ljubljani c. kr. l. državna gimnazija z nabi-

ranjem kovin v vojne namene, kajti nabrala je 18 velikih zabojev različnih, deloma tudi dragocenih daril. Dijaštvo se je z vsvo vno pripojelo tega velepatrijotskega posla in je doseglo naravnost nepričakovane uspehe. Darovi, ki tehtajo nekako 4000 kg, so se izročili svojemu namenu. Ti obilni darovi so pa tudi živ dokaz patrijotskega navdušenja našega občinstva, ki ima za domovino vedno odprto srce in odprte roke in ki se ne straši nobenih žrtev za splošno blaginjo. — "Slov."

Iz ruskega ujetništva se oglašajo in pišejo. Jožef Miklavc piše iz Moskve ženi Malvini, stanujoči v Jeranovi ulici 17 v Ljubljani, da je še med živimi. — France Klander se je oglašil iz Jelabuge, ki leži ob reki Kami v viatski guberniji. — Ivan Stacl, sin ljubljanskega trgovca, se je oglašil brzojavno iz Kazalinska, ki leži okraj Aarskega jezera v južozapadni Sibiriji. — Jožef Masnec, bivši oficiant pri deželni vladi, je tudi brzojavil, da se nahaja v ruskem ujetništvu, in sicer v Taškentu v Turkestanu. — Učitelj L. B. piše: Naznanjam Vam, da sem ujet in nastanjen v južozapadni Sibiriji. Vozili smo se več tednov. Videl sem več velikih mest in rek. Največja izmed vseh je Volga. Posebno široka je v svojem spodnjem teku. Od Caricina naprej znaša njena širokost, kadar naraste, povprečno 50 kilometrov, nekako toliko kakor značna črta iz Ljubljane do Celovca. Da se z enega brega ne vidi na drugo stran, je uverno samobesbi. Z ladje, ki plove z enega brega na drugega, ne vidi brodar, ko pride na sredo reke, ne enega, ne drugega obrežja, ampak samo vodo okrog sebe in pa nad seboj sinje nebo, prav kakor mornar sredi morja. Po Volgi plove nad 7000 ladij čez leto in dan. Na njej se vidijo orjaški brodi po 500 čevljev dolgi in 100 čevljev široki z licnimi lesenimi hišami. Prebivalci te plavajoče vasi pa sedijo gologlavi, v rdečih srajciah in modrih oblekah ob prasketajočem ognju na zadnjem koncu broda in spejajo sladki čaj. Človeku se zdi, da gleda vas, ki jo je nekje odnesla narasla Volga in jo nese z vaščani vred v Kaspisko morje! Vozili smo se preko nedoglednih, brezmejnih planjav v Turkestan. Nastanjeni smo v veliki baraki, do malega 1000 mož nas je v njej. Zjutraj ob 7. uri imamo čaj, popoldne juho, meso in kašo, ob štirih popoldne pa zopet čaj in porcijo kruha. Lačen ravno nisem, le domače živalice nas precej nadlegujejo. Samo da bi bil zdrav, pa se bomo še videli, če Bog da. Pozdrav vsem skupaj. — Alojzij Lavrič piše: ...Vse prav lepo pozdravljam in vam dam vedeti, da sem bil 22. sušca ujet. — Jakob Sešek se nahaja v ruskem ujetništvu v Skobelevu, kakor je pisal te dni sestri Franji, omoženi Mejač pri D. M. v Polju. Pravi, da ima tam več znancev, s katerimi je večkrat skupaj. — Neki ljubljanski Nemeč je pisal te dni iz Moskve: ... Ne skrbi se zame, meni se dobro godi. Rusi lepo ravnaajo z nami. Hrana dobra in postrežba tudi. Na veselo in srečno svidenje. Pismo, pisano v Moskvi 15. aprila, je prišlo pred par dnevi v Ljubljano. — Andrej Abina piše: ... Sem na potu v rusko ujetništvo. Kadar pridemo na mesto, kjer nas bodo nastanili, bom pisal in poslal naslov. Dopisnica, datirana 5. apr. v Rusiji, je prišla pred nekaj dnevi v roke Mariji Abina, stanujoči v Rožni ulici h. št. 8. — J. Božič piše iz Kokanda: ... Rusi so me ujeti in odpeljali v ujetništvo. Zdjaj sem v Kokandu v Turkestanu. Drugače je dobro, samo dolgčas mi je. Na mesec dobim 50 rubljev. Trikrat na teden se smem po mestu izprehajati. ... Tako je pisal pred par dnevi prijatelju v Ljubljani. — Jos. Smid piše iz kozaske vasi v tomski guberniji: ... Zdjaj bivam na kmetih v sibirski vasi. Poprej sem bil okraj Bajkalskega jezera v mestu Verhne-Udinsku. Tu je z menoj vred Slovenec Vojislav Mole. ... Pozdravljam prijatelje in znance Tvoj J. S. Pismo, pisano v sibirski vasi v tomski guberniji dne 18. sušca, je prišlo te dni v Ljubljano. — Ivan Pribužič je pisal teti na Igu, da se nahaja v Sibiriji v ruskem ujetništvu in da se mu dobro godi. — Jožef Zorec je sporočil sestri, omoženi Prek v Gabrju pri Dobrovi, da je v ruskem ujetništvu. — Ivan Hladnik iz Stefanje vasi je v ruskem ujetništvu. — Franc Kotnik piše staršem, stanujočim v Jenkovi ulici h. št. 3: ... Brez rane sem prišel Rusom v roke dne 24. aprila. Nahajam pa se v bolnici radi revmatizma. Rusi so nam jako naklonjeni. — Leopold Florjančič je pisal sestri, omoženi Košenina, v Jaršah h. št. 22 pri Ljubljani, da je v ruskem ujetništvu. — France Škot je pisal prijatelju v Šiški, da se nahaja v ruskem ujetništvu v mestu Slobodskoj, ki leži blizu Viatke v viatski guberniji. — Andrej Aybelj se je oglašil iz Sibirije. Piše očetu Ivanu Avblju v Zgornjem Kašlju pod Ljubljano h. št. 63: ... Vem, da Vas muči misel, kakor sem bil ujet, pa ni treba, da bi Vas, jaz sem izpolnil svoje naročilo. V noči in v gozdu je bilo, ko so nas napadli Rusi. Bil je strašen boj, pa bodite brez skrbi, še se vrneva v domačo vas. Z Bogom. Vaš sin Andrej. — Fraučiška Zgone, vas

Kremenca na Igu, je dobila od brata pismo iz Rusije. V pismu pravi: Došli mojih znancev je tukaj, Bregarjev s Pijave gorice, Železnikar z Golega, pa Kraljič Jože in Mežnarjev Janez iz Sarskega. — Jožef Kacič piše prijatelju v Ljubljani, kakor vojni ujetnik v Cistopolju. — Iz Namangana v Turkestanu piše Pavel Kaplja iz Šiške: ... Od 30. decembra l. l. sem ruski ujetnik. — Franc Lavrič se je zglašil iz Skobeleva v Turkestanu. — Mlakarjevi družini iz Česnjice se je oglašil iz ruskega ujetništva edini sin, o katerem je prijatelj poročal z bojnega polja, da je na bojišču padel, zadet od granate. — Iz ruskega ujetništva se je oglašil Anton Albert, kadet 27. pešpolka, doma iz Ljubljane. Dopisnica je datirana 25. marca, prišla pa je 3. maja v Ljubljano. — Brzojavno se se oglašili iz ruskega ujetništva iz Samarkanda v Aziji črnovojniki topničarji: korporal Janez Kerin, France Hribar, Anton Kodrič in France Vidic. Vsi so doma iz Sv. Križa pri Kostanjevici. Pravijo, da so zdravi. Bili so v Przemyslu. — J. Oražem, mediciner, in A. Kuster, kadet sta iz Skobeleva poslala pozdrave takole: Iskrene pozdrave Vam pošiljata iz Turkestana Vaša nekdanja učenca, zdaj ruska vojna ujetnika. Rusi so naju ujeli dne 28. decembra l. l. v Karpatih. Počutiva se popolnoma dobro, za družbo je tudi skrbjeno. Pismo je bilo pisano dne 5. marca v Skobelevu in ga je prejel naslovljenec g. gimn. prof. L. v Ljubljani.

Iz Przemysla v Azijo. Iz Taškenta v Samari je te dni pisal svoji ženi topničar Ivan Rejc, ki se je ves čas vojne nahajal v Przemyslu in bil predaji trdnjave z drugimi vojniki vred odpeljan v rusko ujetništvo v Azijo. Piše, da je zdrav in da se vozijo po železnici že 15 dni in noči, pa še ne vedo, kdaj bo konec vožnje.

Iz ruskega ujetništva se je oglašil g. Josip Ravnikar, načelnik cestnega odhoda v Radečah, ki je bil v trdnjavi Przemysl. Pisal je svoji soprogi dne 14. aprila 1915, da je omenjena dne prestopil azijsko mejo.

Iz Idrije, 4. maja. Nabiranje kovin v vojne namene se je vršilo pretečeni terek po našem mestu. Največ je nabrala deška ljudska šola, potem realci, a tudi dekliska šola je dobro vršila svojo dolžnost. Veliko je darovala župna cerkev in sicer 176 kil cina, 18 kil bakra in 24 kil medu. Ko bi moral vojni erar v sedanjih časih tak materijal kupiti, bi moral šteti najmanj 2000 K. Rudnik se je odzval v veliki meri. Dal je tudi na razpolago svoje prostore, da se tam vse shrani, po strokovnjakih vse loči, spravi v zaboje in odpošlje. Sploh moramo poročati, da se je Idrija nepričakovano častno odzvala, dijaki in solarji so kazali nenaavadno marljivost, podpiral in nadzoroval jih je učiteljski zbor vseh zavodov.

Rajni baron Schwegel je volil muzej "Rudolfinum" svojo dragoceno zbirko slik, orientalskih preprog, orožja in drugih umetnosti, osebno denarno zbirko pod pogojem, da pripadajo zbirke muzeju po smrti njegove žene. Zbirke naj se hranijo v posebnem prostoru in je v ta namen volil 10,000 kron. Če prepusti baronica Schwegel muzeju tudi rajnikove beleške, je določil, da se smejo beleške v literarne namene izrabljati šele čez 50 let po Schweglovi smrti.

Z novimi novci po 10 vinarjev je promet zopet znatno omogočen. Sicer ni še vse normalno, a se vendar že mnogo pozna. Menda so se pa tudi že precej oči odprle onim ljudem, ki so preje drobšč brez potrebe in nemiselnost spravljali na kup.

Ciganska tolpa. Že dalje časa se v bližini vasi krog Novega mesta potepa tuja, baje iz Delnic prišla ciganska tolpa. Po dnevu beraci, ponoči pa kraje. V Uršnem selu pri Strumblju je ta tolpa vlomila in pobrala veliko obleke. V Otočcih je groficam Margheri ukradla prašiča in ga takoj zaklala. Pri Valtivasi je pobrala več obleke, kokoši in gos. Dne 6. maja je vdrla v hišo po domače Slavčev in pobrala od dveh prašičev gnati in tri lonce masti. Na orožnikom v pomoč prišedše fante je streljala. Nekaj žensk od te družali so vjeli, moški se še klatijo po vaseh.

Otrok utonil. Marija Murzelj iz Dol. Kamene ima pri svojem domu precej globoko lužo. Dveletno Anico je pustila nekaj starejši Tereziji v varstvo. Ta je pa otroka pustila in se je sama igrala. Otrok je zašel v lužo in utonil.

Poročil se je ondan g. Srečko Tekauc, trgovec v Zagrebu, z gdnco. Miciko Marchiotti, hčerko gospoda Iv. Marchiotti, posestnika in trgovca v Ljubljani.
— Poročil se je Rado Čelešnik, stavec v Trstu z gdnco. Fanišo Volčevico iz Kranja.
— Požar. Dne 7. maja popoldne je v vasi Srednji Lipovec, občina Ajdovec pri Žužemberku nastal velik požar, ki je štirim gospodarjem uničil vsa gospodarska poslopja. Škoda je velika. Trije gospodarji so vojaki, dva sta postala žaba za boj nesposobna, a sta odsotna. Doma so ostale samo žene, ki se v tako obupnem položaju ne znajo pomagati. Treba bo zgraditi gospodarska poslopja, pripraviti orodje za košnjo in žetev, pa kako bo to mogoče, ko ni gospodarjev in mo-

skih delavcev. Pomoč nujno potrebna. Milodari naj se pošiljajo na župni urad v Ajdovcu.
— Ponesrečil se je 44letni železničar Matevž Rozman na železniški postaji Javornik na Gorenjskem. Bil je doma z Bleda.
— Ker sta se upirali policistu v Škofiji Loki, sta bili obsojeni v enomesečno ječo poljski begunka Marija Zaplatinski in Bronislava Messig iz Przemysla.
— V znamenju časa. Ljubljana, 19. maja: Delavčeva žena Terezija Bručan je predčerašnjem kupovala od neke kmetice jajca. Ko jih je nabrala 18, je rekla kmetici, da nima drobiža ter da gre menjati denar. Iz previdnosti je šla kmetica za Bručanovo, katero je izročila stražniku radi poskušene goljufije. Prodajalcu klobas in hrenovcu Petru Alešu je včeraj ukradla neka mlada deklica iz stojnice pet velikih mesenih klobas.
— Prvi istrski krómpir je prodajala dne 18. maja na ljubljanskem trgu branjevka Jožefa Hamova 1 kg za 58 vin.

Umrl je 13. maja v bolnišnici Usmiljenih bratov v Kandiji fr. Benedikt Decroix, kartuzijan iz Pletertjev, rodóm Francoz. Umrlega prepeljejo na samostansko pokopališče v Pletertje in ne bo pokopan brez krste, kot je pravilo tega reda, ker postava ne dovoljuje, da bi se prepeljani mrličji jemali iz krste.
— Požari. Dne 3. maja je zgorel skedenj posestniku Francu Rifelj v Karlovcu pri Št. Petru. Škode je 1800 kron. Dne 7. maja je zgorela v Srednjem Lipovcu ena hiša, ena streha in 8 gospodarskih poslopij. Škode je 18,400 kron, pogoreli so zavarovani za 8200 kron. V obeh slučajih so zažgali otroci.
— Visok obisk. Dne 1. maja so se z avtomobilom pripeljali v Toplice Nj. ekscelencija baron in baronica Schwarzter c. kr. dvorni svetnik in sanitetni referent dr. Zupanc. Visoki gostje so bili sprejeti od gozdarskega mojstra g. pl. Zhuberja in zdravnika dr. Konvalinke; povabljen je bil tudi mil. g. proš. dr. Elbert. Ogledali so vojaško bolnico in zdravstveno hišo g. kneza Auersperga, kjer se zdravijo častniki in vojaki na knezove stroške; postrežba je jako dobra. Nj. ekscelencija je vojak obdarovala s smodkami. Popoldne se je peljal v Novo mesto, kjer je gospod dvorni svetnik nadzoroval bolnico cesarice Elizabete, kamor je poslala g. baronica tudi smodke za vojak. Obiskali so še g. c. kr. vladnega svetnika, njegovo soprogo in g. prošta in ob 6. večer so se vrnilo popolnoma zadovoljni z nadzorovanjem v Ljubljano.
— Požar v Zg. Tuhinju. Iz Zg. Tuhinja poročajo: Iz neznanega vzroka je 4. maja ob 9. uri zvečer začela goreti lesena s slamo krita hiša Jožefa Tavšloka na Lazih pri Zg. Tuhinju. Ogenj je izbruhnil tako nanagroma, da sta se posestnik in njegova žena, ki sta že spala, komaj rešila v sami spodnji obleki. Zgorela je vsa obleka, pohištvo in denar, ki ga je prav ta dan dobil za podporo za sina pri vojakih. Zadušili sta se tudi 2 kravi. Veter je nesel iskre na slamnate strehe po vasi, in prav velika sreča je, da ni pogorela cela vas.

Umrla je hčerka revidenta južne železnice g. Frana Gornika, Anica, stara pet let.
PRIMORSKO.
— Poroka. V soboto 1. maja se je poročil v Ribembergu g. Franc Valencič, poslovođa hranilnice, z g. Tončko Stegovec od Sv. Martina.
— V Gorici je umrla soproga gimnazijskega profesorja gospa Ana Povšič.
— Osebna vest. Višjesodni svetnik in tačasni predsednik okrožnega sodišča v Gorici g. Matija Rutar je nastopil daljši dopust; vodstvo okrožnega sodišča je prevzel višjesodni svetnik grof Corouini.
— Smrtna kosa. V goriški bolnišnici usmiljenih bratov je umrl g. Jakob Pirih, predsednik Kat. slov. izobraževalnega društva v Cerknem.

Nabori od 18. do 50. leta. C. kr. okr. glavarstvo v Gorici je izdalo razglas, v katerem naznanja nov nabor črnovojnikov od 18. do 50. leta. Izvzeti so le letniki 1873—1877, 1891, 1895, 1896. Pregledovanje se je vršilo v času od 14. do 22. maja 1915. leta. Črnovojniki rojstnih letnikov 1865—1872 so morali priti na pregledovanje ne glede na to so li svojčas služili v vojakih ali ne. — Na pregledovanje niso dolžni priti: a) očitno nesposobni; b) državni uslužbenci, železniški nameščenci, člani zupanstva in občinski tajniki; c) v par. 29. vojnega zakona imenovane osebe (posvečeni duhovniki, nameščenci v dušnem pastirstvu ali v duhovnem učiteljstvu, kandidati duhovniškega stanu zakonito pripoznatih cerkva in verskih družb; d) zdravnik (doktorji medicine); d) tisti, ki so zaradi kake hibe, ki dela človeka za vsako delo nesposobnega, sploh oproščeni črnovojne dolžnosti, ako imajo črnovojno doslužnico ali črnovojno oprostilo izkaznico, oziroma so bili že svojčasno izbrisani v

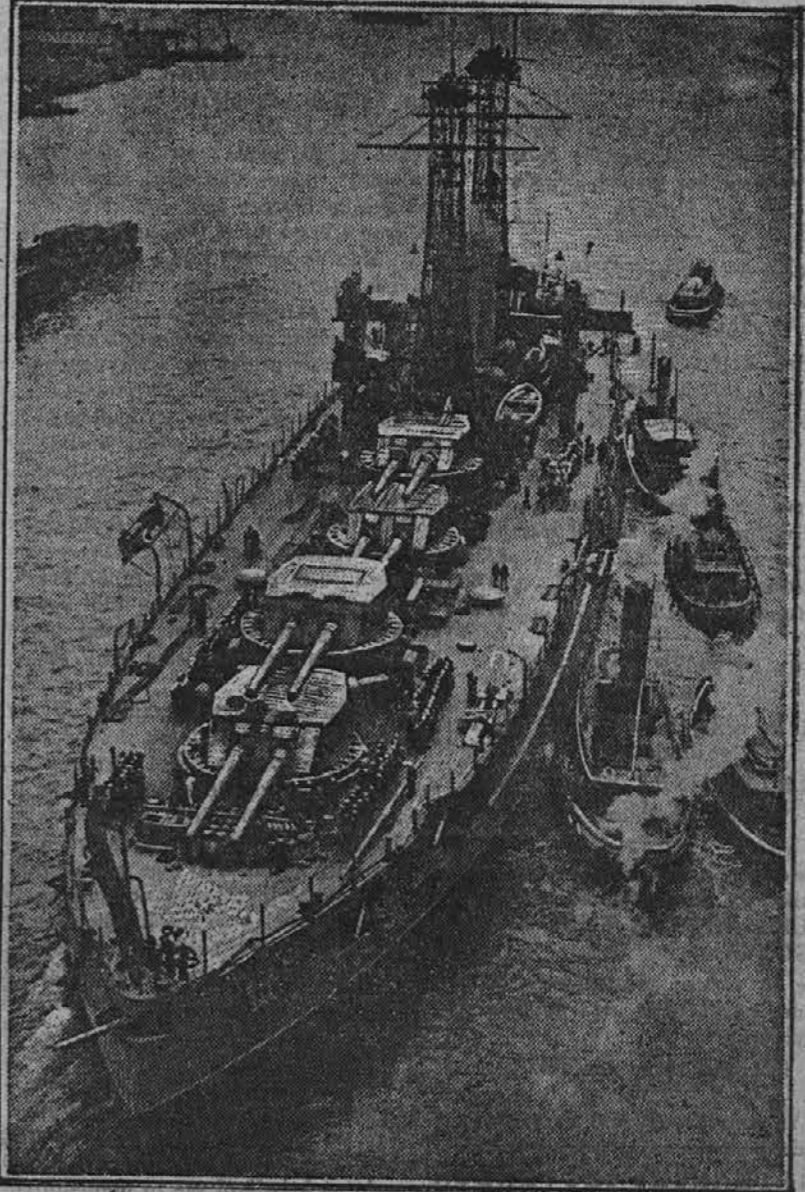

Photo by American Press Association.
STRIC SAM PRIPRAVLJEN NA MORJU ZA VSAK SLUČAJ.

Ta slika kaže dreadnought "Wyoming", praporno ladjo atlantskega vojne brodovlja, vlečeno po ladjah vlačilnicah v brooklynski "navy yard", kjer je bila praporna ladja natančno preiskana glede njene bojne sposobnosti z ozirom na napeti položaj v Mehiki in Evropi.

HRVATSKO.

Hrvatski minister grof Pejačević. Minister za Hruvaško grof Božidar Pejačević, ki je interniran na Francoskem, je brzojavno naznanil svojemu sinu Marku v Budimpešti in prav tako tudi drugemu sinu Elemjerju v Rimu, da so ga odpravili v veliko bolnišnico v Orleans, kjer ga bodo operirali na ledvicah. To vest so sporočili tudi ministrskemu predsedniku grofu Tiszi.

— Iz ruskega ujetništva se je oglašil Emil Adamič, učitelj v Trstu.

— Pri Sv. Križu pri Trstu je umrl posestnik Jakob Košuta. — V Gorici je umrl vpokojeni deželnosodni svetnik Tomaž Graf.

— Za c. kr. nadporočnika v rezervi je bil imenovan s l. majem pristav c. kr. drž. železnice v Trstu g. Ivan Zorec.

— Vojna naročila v Istri. Vojna uprava je dala istrskim čevljarjem za 43,000 K usnja na razpolago, da morejo na ta način čim prej izvršiti naročila, ki so jih prevzeli za vojsko.

J. P. KING
Lesni
*****trgovce.
Clinton in Desplaines Sts. Joliet

PRESKRIPCIJE.

Vse preskripcije izpolnjene v lekarni A. W. Flexer ali v Paddock Pharmacy se zopet izpolnijo v naši lekarni.

J. D. BROWN CO. vokal Jefferson and Joliet Sts. JOLIET, ILL.

Mestna hranilnica ljubljanska

V LJUBLJANI, PREŠERNOVA ULICA 3., KRANJSKO.

Denarnega prometa koncem l. 1914 je imela 740 MILIJONOV KRON. VLOGE znašajo nad 44,500.000 kron, REZERVNI ZAKLAD PA 1,330,000 KRON.

Vložen denar obrestuje po

4 1/2 %

brez vsakega odbitka.

Za VARNOST denarja jamči REZERVNI ZAKLAD, STROGA KONTROLA OD VLADE IN CELA MESTNA OBČINA LJUBLJANSKA vsem svojim premoženjem, vrednim do 50 MILIJONOV KRON. VSAKA IZGUBA denarja — tudi za časa vojske — je IZKljučENA.

Denar pošiljajte po POŠTI ali kake ZANESLJIVI BANKI. PRI BANKI zahtevajte odločno, da se Vam pošlje denar le na "MESTNO HRANILNICO LJUBLJANSKO V LJUBLJANI" in NE v kako drugo manj varno šparkaso". HRANILNICI PA TAKOJ PIŠITE, PO KATERI banki dobi Vaš denar.

430 Veliki Slovensko-Angleški Tolmač

— STRANI OBSEGA —
priprejen za slovenski narod na podlagi drugih mojih slovensko-angleskih knjig za priučenje ANGLEŠČINE BREZ UČITELJA. Vsebinska knjige je: Slov.-Angl. Slovnica, Vsakdanji razgovori, Angleška pisava, Spisovanje pisem, Kako se postane državljan poleg največjega Slov.-Angl. in Angl.-Slov. Slovarja.
Mnogobrojna pohvalna pisma od rojakov širom Amerike dokazujejo, da je to edina knjiga brez katere ne bi smel biti nobeden naseljenec. Cena knjige v platnu trdo vezane je \$2.00, ter se dobi pri:
V. J. KUBELKA, 538 W. 145 St., New York, N. Y.

Amerikanski Slovenec

Ustanovljen 1. 1891.

Prvi, največji in edini slovenski katoliški list za slovenske delavce v Ameriki ter glasilo Družbe sv. Družine.

Izdaja ga vsaki torek in petek Slovensko-Ameriška Tiskovna Družba Inkorp. l. 1899.

v lastnem domu, 1006 N. Chicago St. Joliet, Illinois.

Telefoni: Chicago in N. W. 100.

Naročnina:

- Za Združene države na leto.....\$2.00
- Za Združene države za pol leta.....\$1.00
- Za Evropo na leto.....\$3.00
- Za Evropo za pol leta.....\$1.50
- Za Evropo za četrt leta.....\$1.00

PLAČUJE SE VNAPREJ.

Dopisi in denarne pošiljke naj se pošiljajo na:

AMERIKANSKI SLOVENEK
Joliet, Illinois.

Pri spremembi bivališča prosimo naročnike, da nam natančno naznanijo **POLEG NOVEGA TUDI STARI NASLOV.**

Dopise in novice priobčujemo brezplačno; in poročila brez podpisa se ne oziramo.

Rokopisi se ne vračajo.

Cenik za oglaševanje pošljemo na prošnjo.

AMERIKANSKI SLOVENEK
Established 1891.

Entered as second class matter March 11th, 1913, at the Post Office at Joliet, Ill., under the act of March 3rd, 1879.

The first, largest and only Slovenian Catholic Newspaper for the Slovenian Workingmen in America, and the Official Organ of Holy Family Society.

Published Tuesdays and Fridays

by the

SLOVENIC-AMERICAN PTG. CO.
Incorporated 1899.

Slovenic-American Bldg., Joliet, Ill.

Advertising rates sent on application.

CERKVENI KOLEDAR.

- 27. jun. Nedelja Hema, vdova.
- 28. " Ponedeljek Leon II., papež.
- 29. " Torek Peter in Pavel.
- 30. " Sreda Spomin Pavla ap.
- 1. jul. Četrtek Teobald, puščav.
- 2. " Petek Obiskovanje M D
- 3. " Sobota Helijodor, škof.

CERKVENI GOVOR ZA PETO NEDELJO PO BINKOŠTIH.

Spisal škof Anton Martin Slomšek.

O kletvi.

Jaz vam povem, da vsakdo, kdor se nad svojim bratom jezi, bo kriv sodb. Kdor pa poroča svojemu bratu; raka (zanič)! bo kriv večne sode; kdor pa poroča; norec bo kriv pekelskega ognja. Mat. 5, 22.

1. Kako ljubeznivo je poletno jutro! Jasnó je nebo, hladna sapa, mično tičice pojo, pisane rožice cveto, po polju klasje, po vinskih gorah grozdi zori; ves kraj je vesel božji vrt. Tako je v soteski, v hiši, v srcu, kdor je božji strah gospodar, pohlevnost gospodarinja.

2. Se nebo pooblači, začne grometi, bliskati, toča pelikati, hitro se veseli kraj v žalostno dolino spremeni. Tako se godi, kjer pregrešni srd gospodarji, huda jeza gospodinji, kjer grda kletve pravico ima. Vse lepo iz takih krajev izgine, vsaka čednost mine; žaluje sveto nebo, in pekél se veseli, kjer se rado kolne.

3. Ostro torej usmiljeni Jezus kričično jezo, kletve in rotnenje prepoveduje rekoč: Vsakdo, ki se nad svojim bratom jezi itd. Tudi mi pogledimo! 1. Kletve veliko hudoba, da jo bomo stidili!

11. Kletve grdo navado, da se je boj mo varovali.

Ako ne bode vaša pravičnost v tej reči obilnejša, kakor toliko navadnih ljudi, ne pojedete v nebesko kraljestvo. Torej poslušajte!

I.

1. Kletve velika hudoba. Bog je vse k svoji časti stvaril; tudi človeka (Izajja 43, 7). Vse stvari, ptice, vetrovi, valovi, tudi grm po svoje Boga časte, le on ne, kdor kolne. Bog mu je dal jezik, najimomnejši dar za slavo božjo, da govori, molí, poje; če pa kolne, najimomnejši dar božji oskrni. "Iz jednih ust pride hvala in kletve. Ta se naj ne godi, bratje moji!" (Jak. 3, 6-10).

2. Zakaj se kolne? Po navadi iz neotresanosti, nerodnejši ko so ljudje, več se pri njih kletve sliši. Prav za prav je kletve pregreha kmetov, drvarev, trapov, posebno pa mesarjev. Kolne se iz grde navade, ter ne pomisli, kaj zine. Ali če bodo ljudje od vsake pra-

zne besede odgovor dajali, kaj še le od kletve bo? (Mat. 12, 26). Kolne se pa tudi iz jeze in sovraštva, z jezikom tepe, ubija in pogubljuje; česar je polno srce, to iz ust vre. In kako pregrešno je to, nam Jezus v dan. sv. evangeliju pove: "Vsakdo, kateri se nad svojim bratom jezi" itd. Kdo pa bo greh trapov imel? On, ki jih draži. 3. Kdo se kolne? Božje stvari, nedolžna živinica, po božji podobi človek, celo vsegamogočni Bog. Najsvetejše reči se po nepridnem izgovarjajo, kadar se pridružuje, zakramentira in Bog na pričo kliče. Najstrašnejša imena se zovejo, kadar se hudicu izdaja, roti in zavezuje. Kaj bi bilo, ako bi Bog dopustil, da bi se po tvoji kletvi zgodilo? da bi h... tvoje delo, živino, dete vzeli? Ali strela tvojo ženo, moža, sina, hčer ubila? Oh kako prizanesljiv je Bog, da vse toliko preklinjanje potrpi! Bog pa tudi vsako kletvo ostro strahuje. "Kadar hudobnež kolne, zakolne sam svojo dušo" (Sir. 21, 30).

4. Kako Bog kletve kaznuje? Dva ključa človek ima: molitev mu odpre sv. nebesa, kletve pa pekel; kar molitev dobrega stori, kletve hudega. Sv. Duh zapusti človeka, bišo, sosesko. Ni strahu božjega, pa tudi blagoslova ni. Ni ljubezni, ni miru, ni lepe zastopnosti, ne pokorščine; pekelski duh gospodarji. Otroci, koje starši zakolnejo, nobene sreče, starši pokoja ne najdejo. Pogosto Bog kletve očitno udari. Gotovo pa nespokorjenega preklinjanjevalca po smrti kaznuje. "Po svojih besedah boš obsojen" (Mat. 12, 37). "Preklinjalci ne bodo kraljevstva božjega posejli" (I. Kor. 6, 10). Tako jih bo več po jeziku pogubljenih, kakor z mečem pomorjenih (Sir. 28, 22). Kako malo pa kristijani vse to pomislijo! Kako grdo in navadno po svetu kolnejo!

II.

Kletve je grda navada. Ni je skorej navade, ki bi se človeka tako hitro lotila, pa ga tako težko zapustila ko kletve. Mali otrok še ne ve, koliko je bogov, kleti pa že zna; prva beseda, kako razumno izreče, je kletvica. Strah je slišati pastirje na paši, orče na polju, vozarje v klancu itd. Ne le podomače, po ogersko, nemško in francosko se rote, čeravno drugzega ne znajo, ko kleti. Kvartiči kolnejo srečo, gospodarji vreme, hudobci celo Boga. Tako je ves svet poln kletve namestu hvale in molitve.

2. Kdo pa kleti uči? Slabi tovariši pohujšljivci, največ pa starši. V nekem mestu se je otrok zgubil, in hiše staršev najti vedel ni. Vprašajo ga: Čegav si? Odgovori: Hudičev. Ljudje se čudijo, in ga še bolj izprašujejo; on pa vedno trdi, da je Satanov. — Kako pa je materi ime? "Tudi Satan", reče deček. Kje pa si vendar doma? Tam, kjer je Satan, pravi otrok, in ljudi se čudijo. Pride sosed, ki otroka spozna, in ljudem dopove, kako se ta reč ima, rekoč: Ta otrok ima sila jezivlje, brezbožne starše. Pride oče pijan domu, ga mati zakolne: "Ti h... ti!" Mož ji srdito odgovori: "Molči, ti satan!" Kedar oče ali mati otroka pokrega, se zadere, rekoč: "Ti hud. dete!" itd. Tako otroci starše kleti slišijo, in se kleti uče. Starši gostokrat ne vedo, da kolnejo; otroci pa dobro zapomnijo. "Gorje človeku, po katerem pohujšanje pride" (Mat. 18, 7). Veliko lažje se otrok kleti ko moliti uči; in česar se mladenček privadi, tudi sivek zna. Potreba je torej otroke kletve varovati, pa tudi

3. preklinjanja odvaditi. Slišiš dečka prvkrat zakleti, ostro posvari ga; ga čuješ drugikrat, mu šibo pokaži; in če tretjikrat zakolne, in imaš oblast, le šibo v roke. Pa tudi družini pod svojo streho, na svoji zemlji, kleti ne daj, da te oplotek ne zadene. Odvadi družinice kleti, kakor modri Martin hlapeca s križevčo.

4. Kdo bi mislil, da se tudi od bogokletja med nami sliši! Se zaničujejo božji nauki, od božjih rečij se zaničljivo govori, pravi se, da Bog ni pravičen, ni resničen itd. Ali niso ljudje, ki Boga zapustivši pri peklenščaku in njega pomagalcih pomoči, denarjev itd. iščejo? V stari zavezi je moral umreti bogokletec (III. Mojz. 24, 15-16). Tudi zdaj Bog take očitno udari. Bog nas tega varuj!

Konec. Veliko jezikov se na tem svetu govori, na unem samo dva: angelki v nebesih in pa pekelski. Angeli molijo, hvalijo in pojo: Svet, svet, svet! pogubljeni neprenehoma kolnejo. Česar se bomo tukaj vadili, to tamkaj znanj; kogar posnemali, njim pridruženi. Varujmo se kletve, varujmo se pekla. Amen.

CARINSKA ZVEZA AVSTRIJE Z NEMČIJO.

V "Novi Preši" od 24. aprila priobčuje prvi ogrski strokovnjak v carinsko-političnih zadevah, Aleksander pl. Matlekovits, daljši članek o tej stvari, katerega konča z besedami: Prijateljska in blagohotna politika pogodi je danes jedino možna oblika gospodarskega zblizanja, če carinska unija ni izvedljiva. — Pripominjamo, da se je isti strokovnjak, ki je napisal o carinski uniji priznano strokovnjaško delo, v "Pester Lloydu" izrazil nedavno proti carinski uniji.

Dunajski listi poročajo dalje, da so se tudi v klubu industrijalcev dne 22. aprila bavili s tem vprašanjem, kjer se niso izrekli direktno za unijo, ampak samo za kolikor mogoče veliko zbliznanje na gospodarskem polju. Kakor poroča "Preša", je trgovsko poli-

tični odsek kluba sklenil, naj ostane osnovno načelo gospodarsko zbliznanje z Nemčijo, popolnoma pa se mora varovati samostojnost in jednotnost gospodarskega ozemlja monarhije kot neobhodno potreben predpogoj za samostojnost (politično op. ur.) monarhije kot velemoč, za katero se naše čete sedaj bore.

Zanimivo je tudi, kar piše znani nacionalni ekonom Lujo Brentano v "Berl. Tageblatt-u" o tem predmetu (23. aprila): Ni prvič, da vzbujajo misel avstro-nemške carinske zveze občno pozornost. Bilo je leta 1885. Takrat so nameravali v Nemčiji zvišati carino na rž in pšenico od 1 na 3 marke za kvintal. Ogrji, ki so tedaj precejšnjo množino žita izvažali v Nemčijo, so se zbalj škodi in so sklicali mednarodne kmetijski kongres v Budimpešti, kjer se je pretresalo vprašanje o carinski zvezi z Nemčijo. Tudi jaz sem se udeležil kongresa, deloma z ozirom na političen pomen carinske zveze, deloma zato, ker sem bil mnenja, da bi ta korak utegnil škodo zvišanja carine za Nemčijo ublažiti. Takrat sem se živo potegoval za carinsko zvezo. En dogodek pa mi je še živo v spominu: dočim smo se zdajali v dvorani o tej misli zjediniti, je postajala galerija vedno nemirnejša, ki se je končno z izrazom velike nevolje odstranila. Bili so to, kakor so mi povedali, Romuni, ki baje smatrajo monarhijo kot svojo gospodarsko nasprotnico in se čutili kot zapostavljeni od monarhije. Cilj sistematično ovirajo. Zato vidijo v avstro-nemški carinski zvezi svojo definicivno izključitev od nemškega trga. Vprašanje carinske unije sega torej globoko v mednarodne zadeve in ni samo privatna avstro-nemška stvar.

NALOGE FRANCOSKIH KATOličANOV PO VOJSKI.

V pariški "Revue pratique d'Apologie" opisuje Maurice Baussard položaj, v katerega so zašli francoski katoličani in govori o nalogah, katerim bodo morali po vojni posvetiti vse svoje moči.

Najprvo ugotavlja: Cvet katoliške mladine francoske, v katero so stavili tako velike upe, je decimiran. Voditelji kakor Charles Pegny, Ernest Pichari, Josue Oele-Laprune, abbe Marraud, jezuit Gilbert de Gironde in še več drugih je padlo.

Izredno veliko je tudi število padlih častnikov in ravno v njihovih vrstah so se nahajali močje, ki so ostali zvesti stari veri in tradicijam. Pisatelj si ne prikriva in navaja značilne dokaze, da antiklerikalizem se zdavnaj ni pobit in "dobro je s tem računati, kajti če bi ravnali drugače, bi si delali iluzije, ki morejo več škodovati nego koristiti, kakor je to storilo naše časopisje, ki je na predvečer padea Antwerpu pisalo, da se ta trdnjava ne da vzeti in to dela še danes, ko od časa do časa piše, da bosta Italija in Rumunija ravnokar posegli v boj. Govorita o takojšnjem in splošnem preorojenju naše dežele, bi ne bilo nič drugega, kakor od Boga zahtevati nov čudež."

Baussard svari svoje rojake, naj nikar ne upajo preveč od vojnih izpreobrnjen, kajti velik del teh izpreobrnjenec bo v prejšnjem miljeju postal prav lahko prav tak kakor prej. Končno poudarja, da je staljšee vlade še vedno isto, kakor ga imajo tisti, ki vso krivdvo te grozne vojske valijo na nemškega cesarja. Antiklerikalizem te vlade se ni prav nič omilil. Dovolila je, katolicanom le to, kar je trenutno nujno ukazoval; toda medtem, ko je belgijska vlada vzela voditelje opozicije v svoje vrste, može iz one opozicije, ki je prej vlado tako pobijala, kakor bi tega francoska opozicija ne bi nikdar storila, — se je francoska vlada branila sprejeti vsaj enega, pa naj bi bil še tako zmogen...

Tako zaničevanje in sovraštvo, ki divja v tako resnem času, je treba bolj upoštevati kakor pa kak posamezen slučaj sektarstva (razlike v nazorih) in vse to nam daje slutnjo, kako se bodo ozirali na nas, če se našim vojakom ne bo več treba bojevati proti tuju.

"Tukaj je neobhodno potrebna organizacija," pravilno pravi Baussard, "ne da postane sedanji rod, ampak prihodnji katoliški rod gospodar v deželi." Pisatelj poziva svoje rojake, da po vzoru katolicanov drugih dežel, vneto skrbijo za dobro časopisje in v politiki bolj poudarjajo čisto, kar jih druží, ne pa tistega, kar jih loči.

Irci in sv. maši.

Obče znano je globoko spoštovanje, katero so imeli Irci do daritve sv. maše. Radovoljno so se podvrgli kazni, katero je nastavila angleška protestantska vlada, da so smeli bivati na sv. maši. Irski duhovnik pripoveduje o tej dobi tako-le: "Kakor deček sem vedno spremljal svojega starega očeta na poti v cerkev. Vselej sva morala čez hrib. Kadar sva šla mimo neke visoke pečine na tem hribu, odkril se ji je stari oče. Nekeč me je radovednost gnala, da sem ga vprašal po vzroku. "Ne čudi se, da jaz tako spoštujem ta kraj. Celih 20 let sem bil vsak dan s pod to pečino kleče pri sv. maši. Tu smo se morali zbirati skrivaj, ker tu se je opravljala ta sv. daritev." — Irci so se torej morali pod vedrim nebom zbirati na sv. daritev; a danes jih je mnogo, ki niti v veličastne cerkve ne gredo, da bi bili na sv. maši.

Zveza Katoliških Slovencev

V AMERIKI

(SLOVENIAN CATHOLIC LEAGUE)

Predsednik:.....Dr. Jakob Seliškar, 6127 St. Clair Ave., Cleveland, C
Podpredsednik:.....G. Josip Dunda, 704 Raynor ave., Joliet, II
Tajnik in duhovni vodja: P. Kazimir Zakrajšek O. F. M., 21 Nassau Ave
Brooklyn, N. Y.

Blagajnik:.....Dr. Martin Ivec, 900 N. Chicago St., Joliet, I
Odborniki: G. J. Stefančič, g. Frank Nemanič, Rev. Jakob Černe.

Vsa pisma, pristopnina naj se naslavlja: "Zveza Katoliških Slovencev", 2 Nassau Ave., Brooklyn, N. Y.

NAMEN ZVEZE KATOličSKIH SLOVENCEV.

Namen Zveze Kat. Slovencev je dalje: a) Zdržiti vse kat. Slovence v Ameriki v eno celoto.

Slovenci smo, kakor vsak drug narod, med seboj razdeljeni in razcepljeni. Tako doma v starem kraju, tako tudi v Ameriki. Razdeljeni smo pa politično in po prepričanju.

Doma so naši rojaki politično razdeljeni v tri stranke, oziroma v dve glavni, ki voditi vse politično javno narodno življenje.

Politične stranke, dokler ostanejo strogo samo pri politiki in jih ni preveč, so za vsak narod koristne. Take stranke druga drugo nadzirajo pri delovanju za občni blagor, vzbujajo med seboj tekmovanje, katera bo več dobera storila za narod, pri raznih narodnih podjetjih se z nasprotovanjem vsako vprašanje pojasnijo in vseskozi prečeta, preje se kaj započne.

Ako torej nekateri naši idealisti tožijo toliko čez "nesrečni kranjski preprič" in na dnu pekla obsojajo te prebite "klerikalce", pokažejo, da ne razumejo politike. Politika brez strank je sploh nemogoča.

Kar je pri "kranjskem prepriču" obzalovati je samo to, da so liberalci zanesli v politiko versko vprašanje in tako prislili pošteno verno slovensko ljudstvo, da se je v svoji stranki moralo jim odločno postaviti po robu, ker drugače bi se jim znalo zgoditi, kakor se je zgodilo francoskim katolikom. Nekega lepega dne bi jim liberalci popredali vse cerkveno premoženje, katerega so s tolikimi žrtvami skupaj spravili.

V Ameriki o klerikalcih ali liberalcih ne moremo govoriti, ker teh dveh strank naša politika ne pozna. Tukaj smo ali demokrati ali pa republikanci, ali pa socialisti. Kako more po tem kolo tukaj še pisati, da hočemo klerikalizem zanesti med naš narod, je nerazumljivo! Kranjski klerikalizem je tedaj samo velik "bav-bav" nekaterih omejenih veliki, ki sami ne vedo, kaj je klerikalizem.

Kar pa je med nami silno obzalovati, je, da smo tako zelo razdeljeni po prepričanju, zlasti po verskem prepričanju. Tako je nekaterim izmed nas sv. vera najdražji zaklad na svetu, tako da življenje brez vere ni vredno življenja. Nasprotno pa drugi mislijo in so prepričanja, da je vera največja nesreča za človeka, da se mora zato uničevati, kadar, kjer in kolikor le mogoče. Ta boj pa ni nič drugega, kakor boj med dobrim in hudim! Kdor hoče vero, hoče dobro, ki ga vera uči in hoče. Kdor noče vere, noče dobrega. Boj med dobrim in hudim pa je vedno bil in vedno bo.

V ta dva tabora je pa razdeljen ne samo naš narod, je razdeljen celi svet. Od kar je bil Lucifer in njegova vojska palnjen v pekél, je bilo vedno, je in bo vedno nasprotstvo med dobrim in hudim, med Bogom in njim. Kjer je Luč tam ne more biti tema.

Zlasti je pa svet razdelil v dva tabora Gospod sam, ko je rekel: "Kdor ni z menoj, je zoper mene." "Ne morete dvema gospodoma služiti." Da, na oni veliki strašni petek, ko je sredi dneva solnce otemnelo, ko se je zemlja tresla, ko je zavihrala na gori Kalvarski zastava Kržiša, tedaj se je človeštvo razšlo na dve strani in se razcepilo v tabora zanj in proti njemu. Od tedaj se mora vsakdo, brez izjeme, odločiti za en ali za drugi tabor. V sredi ne more biti nihče. S Kristusom ali pa proti Kristusu. In sicer sta se ta dva tabora od tedaj razdelila nespravno, brez možnosti na kak kompromis. "Kdor ni z Menoj, je zoper Mene," ta ostra odločitev, ta jasni mečnik stoji trdno med nami in nas loči, loči za vedno.

Tako smo tudi mi Slovenci torej razdeljeni v ta dva tabora, ki si nikdar edina biti ne moreta in tudi ne smeta. Ako torej nekateri obzalujejo to naše razcepljenje in hočejo te edinosti med nami, ne poznajo stališča. V tem ozirom moremo biti edini samo takrat, ako bomo vsi ali na strani Kristusovi ali na strani antikristovi. Brezverec me bo imel samo takrat rad, kadar bom tudi jaz brezverec, ali ako ga jaz spreobrnem, da bo postal veren nazaj. Neizprosen je in nespravljiv. Katolik bi moral biti pa tudi tak v svojem prepričanju. Raje dati kri in življenje, kakor pa le za pičico odstopiti od svojega prepričanja, od svojega Boga.

Zato pa naj poskusimo narediti most

med tema dvema našima taboroma stokrat, tisočkrat, pa se bo vse tisočkrat pokazalo, da ne moremo skupaj.

Tu torej ni pomoči! Tukaj se tudi Slovenci nikdar in nikoli ne bomo združili. Da, tukaj se niti združiti ne smemo, kajti za katolika velja pravilo, ne mešaj se med gnjila jabolka, da se ne okužiš sam!

Kar si je torej Zveza postavila kot svojo nalogo, ni torej ta splošna, nemogoča edinost med nami, temveč hoče delovati na to, da se združimo mi, ki smo po svojem prepričanju že itak v enem taboru.

Na žalost namreč opazujemo, da se širi med nas še nadaljno cepljenje in deljenje, deljenje v posameznih taborih. Tako vidimo, nismo edini slovenski duhovniki, niso edini naši katoliški može, ni edinosti v naših katoliških organizacijah, nikjer! Nekak čuden proces deljenja in cepljenja se je pojavil med nami, ki mora s skrbjo napolniti vsakega pravega rodoljuba. Kako se cepijo Jednote in Jednotice. Kakor gobe po dežju nastajajo. Ako bi se cepili brezverci med seboj, ni nič čudnega, ampak nekaj naravnega. Toda ravno ta bolezen se pojavlja med nami samimi. Cepimo se vedno dalje in dalje. In posledica tega? To sami vidimo! Narod nam tone v neko posurovelost in brezverstvo. Propada gospodarsko in moralno. Podoben je potaplajočemu se človeku, ki se bori z valovi in prosi pomoči, pomoči pa od nikoder.

Vse te razmere so se na vstanovni konvenciji "Zveze" dobro premislile in sad tega premišljevanja je Zveza Kat. Slovencev. Tako ne sme več dalje. Ako bo šlo tako naprej, sami sebi kopljemo prezgodnji grob. Zato treba najprej združiti voditelje naroda, vse odlične slovenske kat. veljake med seboj, in jih pridobiti za skupno delovanje, da bomo pozabili na osebnosti in delovali samo za stvar. Z voditelji treba združiti vse kat. ljudstvo. Vsi, ki smo že dobre volje, pa smo morda iz kakih malenkostnih uzrokov razprtji, nedigni, se moramo združiti, duhovniki z lajki, lajki z duhovniki in ponesti moramo med širni narod nazaj duha edinosti, sloge, duha bratstva. To in edino, to je namen Zveze.

Ni pa namen Zveze, razdvojevati nas, da bi zanesla morda med nas kak preprič, da bi morda ščuvala brata proti bratu, naselbino proti naselbini. Ne, Edinost in bratstvo hoče med nami. Zvezo hoče, in sicer samo zvezo med možmi, ki so že itak zvezani med seboj po enem prepričanju, ki so že enega srca in enega duha. Zveza ni za

Photos by American Press Association.

OTROCI ŠČETAJO ZOBE ZA NAGRADE.

Otroci javnih šol v New Yorku, čisteči svoje zobe z zobnimi ščetkami pri nedavni javni tekmi za nagrade.

brezverce, tudi ne za socialiste. Teh niti ne mara. Ti naj ostanejo, kjer so.

Ali Zveza kliče na boj? Ne! Zveza hoče samo ljubi mir, bratsko ljubezen. Vendar pa ne mara biti kak cinovska Zveza slabih kimovčevov, ki bi se zbalj vsakega boja za svoja načela in svoje prepričanje. Zveza hoče biti zveza mož, nevstrašenih, navdušenih, zavednih, ki so pripravljeni za skupni ciljje tudi žrtvovati, tudi trpeti in — če treba — tudi bojevati se. Zveza hoče pomesti lastni tabor. Kdor ni naš s srcem, ven z njim! Socialisti in brezverci naj ostanejo, kjer so in kar so! Naj ne slepe drugih! Naj ne napadajo poštenih mož, to hoče Zveza. Ne ofenziva, temveč defenziva, samo defenziva je namen Zveze.

Ali niso to zvišeni nameni, katere si je postavila Zveza? Ali torej in Zveza potreba, živa, krvava potreba naših sedanjih dni? Ali ni vzela teh idealov iz srca vseh rodoljubov? Zato pa, može rodoljubi, skupaj! Združimo se! Podajmo si roke in srce! Stopimo v Zvezo ter sprejmemo njene cilje za svoje! Pridimo večkrat skupaj! Pogledimo si bratovsko v očeh, stisnimo si bratsko roko in navdušimo se za skupno delo v skupne koristi in namene. Sedanji čas je čas organizacij katoliških mož. "Holy Name Society" kat. mož zmaguje. Katoliški može so se zavedli resnosti časa in razmer. Vsi hite skupaj! Katoliški slovenski može, boš samo ti ostal sam! Ne! Za njimi!

Zato danes najprej vabimo v naš krog vso našo čč, slovensko duhovnost, in imenoma najprej našega vladika, mil. g. Trobeča, oba gg. Monsignora in vse naše pijonirje, ki so že ostveli v delu in zvesti službi za Boga in rod.

V naš krog vabimo dalje vse naše može rodoljube, predsednike Jednot in kat. društev! Možje rodoljubi, ki ste že dolga leta orali ledino našega slovenskega društvenega življenja med svojim narodom, vsi prvi naseljenji, ki ste z velikim trudom in velikimi žrtvami polagali temelje našim organizacijam, na večer vašega življenja Vas vabimo v naš krog! Nam mlajšim, ki nismo prenašali teže duha, kakor vi, ki ne vemo, koliko vaših žrtve je stalo za to, kar imamo sedaj mi, nam treba Vaše prve navdušenosti, prvega rodoljubja, miroljubja in edinosti. Pridite v naš krog in obnovite z nami te prve čase zlate edinosti in sloge in bratstva. Združimo vse koščke skupaj, kakor ste bili združeni nekdanj! Kakor vidite sami, temelji, katere ste Vi s tolikimi žrtvami postavili, se majo. Zato, skupaj! Pokrepimo jih!

Da, vse rojake, katerim je še mar naš narod in njega napredek, ki imajo še iskrico ljubezni in navdušenja za svoj sveto vero, kličemo skupaj. Kdor je naš, k nam! — Vsi za jednega, vsak za vsel!

Strah božji.

V današnjih dneh potrebujemo odločnih src. Strah božji pa edin dela srca odločna. Kjer torej strahu božjega ni, nastopi strah pred ljudmi. A strah pred ljudmi pa dela srca neodločna. Tak človek se boji svoje senet. Norček, pa, ki se boji sence.

Vsakó delo lestvica do nebes.

"Prijatelj!" je rekel nekó redovnik svojemu sobratu, "zatrljam, da bodo na sodnji dan moje bukke, ki sem jih spisal in tvoja meje enake vrednosti. In če si ti imel boljše namen, ko si pometal, nego jaz, ko sem knjige pisal, čaka te večja slava v nebesih."

Družba sv. Družine

(HOLY FAMILY SOCIETY) V ZJEDINJENIH DRŽAVAH SEVERNE AMERIKE.

Vstanovljena 23. nov. 1914. Inkor. v drž. Ill. 14. maja 1915.

GEŠLO: "VSE ZA VERU, DOM IN NAROD." "VSI ZA ENEGA, EDEN ZA VSE."

GLAVNI ODBOR: Predsednik... George Stonich, Joliet, Ill. Podpredsednik... John N. Pasdertz, Joliet, Ill.

NADZORNI ODBOR: 1. Anton Castello, La Salle, Ill. 2. John Stua, Bradley, Ill. 3. Nicholas J. Vranichar, Joliet, Ill.

FINANČNI IN POROTNI ODBOR: 1. Stephen Kukar, Joliet, Ill. 2. Anton Trgovčič, Mount Olive, Ill. 3. Josip Težak, Joliet, Ill.

Glasilo: AMERIKANSKI SLOVENEK, Joliet, Ill.

Vsa pisma in denarne pošiljatve se naj naslove na tajnika. — Vse pritožbe naj pošljejo na l. porotnika.

Padrežno Društvo za Družbo sv. Družine se sme ustanoviti v kateremkoli mestu države Illinois s 8. udi obojega spola.

D. S. D. sprejema moške in ženske za ude v Društva iz vseh krajev od 16. do 55. leta. Ob pristopu plača vsak član (ica) en dolar v rezervni sklad.

IZPLAČUJE SMRTNINE \$250.00 ali \$500.00 dedičem umrlega člana popolno vsoto takoj po sprejemu in sicer še isti dan, ko so vse tozadevne listine v redu in sprejete v gl. uradu.

IZPLAČUJE ODŠKODNINE, katere je deležen vsak član (ica), in sicer: Za popolno izgubo vida na enem očesu vsoto \$100.00;

Za popolno izgubo vida na obeh očesih vsoto \$250.00; Za izgubo ene roke nad zapetjem vsoto \$100.00;

Za izgubo obeh rok nad zapetjem vsoto \$250.00; Za izgubo ene noge nad členkom vsoto \$100.00;

Za izgubo obeh nog nad členki vsoto \$250.00; Za izgubo najmanj štirih prstov ali cele dlani ene roke vsoto \$50.00;

Za izgubo najmanj štirih prstov na eni nogi ali stopala vsoto \$50.00; Za zlomljeno hrbtenico vsoto \$100.00, če je ud za vedno nezmožen za vsako delo.

IZPLAČUJE ZA OPERACIJE, česar je deležen vsak član (ica) in sicer se izplača vsota \$50.00 za enkratno operacijo na slepiču (appendicitis) in za enkratno operacijo na kili ali vtrganjem.

Za poškodnine in operacije se ne pobira rednih mesečnih asesmentov, temveč razpiše gl. tajnik na vse članice (ce) primeren asesment kadar je treba izplačati poškodnine ali operacije za ta sklad, da se pokrijejo poškodnine in izplačila za operacije.

Vsak član (ica) je deležen vseh dobrot in pravic (po dne 1. maja 1915), ki jih daje D. S. D. takoj ko je bil pravilno sprejet v katero Podružnico in D. S. D. Poleg tega plačujejo Društva bolniško podporo.

Članice (ce) plačajo sledeči asesment z ozirom na starost ob pristopu in z ozirom na vsoto zavarovalnine:

Table with columns: Razred, Starost, Asesment, Razred, Starost, Asesment. Rows 1-8 showing age groups and corresponding dues.

Poleg tega plača vsak član (ica) še 5c na mesec za stroške.

PRISTOPILO ČLANI(CE). K družstvu št. 4, Bradley, Ill.: Frank Gerdesich.

SUSPENDOVANA ČLANICA. Od društva št. 2, Mt. Olive, Ill.: Agata Šeketa.

zahvaljujem, ki so se piknika udeležili in nam pripomogli k uspehu. Z bratskim pozdravom Geo. Krall, preds.

La Salle, Ill., 21. jun. — Tem potom naznanjam članom in članicam dr. sv. Družine št. 3, spadajočega k Družbi sv. Družine, Joliet, Ill., da se vrši redna mesečna seja dne 27. junija 1915 ob 2. popoldne v prostoru sobrata Jožefa Woodsbenke, na prvi cesti. Na to sejo ste vljudno vabljeni in prošeni, da se polnoštevilno udeležite seje vsi člani in članice, ker je že četrta nedelja v mesecu ter je potreba prec po seji poslati mesečnino na glavni urad. Izšel je tudi zapisnik prvega glavnega zborovanja in znamke, ter več drugih važnih in potrebnih reči za korist in napredek društva. Pričakujem obilno udeležbo. Ant. Castello, tajnik.

Wilson ostane pri svoji zahtevi. Washington, D. C., 22. jun. — V današnji redni seji, ki se je vršila pod predsedstvom predsednikovim, se je vlada bavila skoraj izključno s položajem zunanjih odnošajev. G. Wilson je svojim ministrom naznanil, da je slej kakor prej odločen, ostati pri zahtevi, da se ameriški državljani ne smejo izpostavljati nobenim nevarnostim v pomorskem vojnem pasu.

Jolietaska novica. — Srebrno poroko sta obhajala v nedeljo dne 20. t. m. g. Marko Nemanich in soproga Marija. G. Nemanich je bil rojen pred 52. leti na Božakovem v p. d. Krejačevi hiši. V Ameriko je prišel pred 30. leti in je bival par let v Minnesoti, a zadnjih 25 let pa stanuje z družino v svoji hiši na 204 Ross St. Ga. Nemanich je bila rojena v Zemelju št. 20 in je hči tamošnjega posestnika g. Jan. Flaka, ki je še čil in zdaj ter star do 75 let. Poročena sta bila 18. junija l. 1890 v nemški cerkvi v Jolietu, ker takrat se ni bilo slovenske. Ta zakon je bil blagoslovljen s 11. otroki, od katerih 9 še živi. Dve hčeri sta omoženi. Po poroki v nedeljo se je razvil popoldan na njih domu gostovanje, katerega se so udeležili poleg sorodnikov tudi znanci slavljencev. G. Nemanich ima v Tower City, N. D. brata J. M., ki je premožen farmar, a soproga ima tu dva brata gg. John in Anton Filak in eno sestro. Slavljenca se zahvaljujeta vsem za čestitke, Rev. Plevniku za govor ob poroki in vsem, ki so ju posetili na omenjeni dan na njih domu. Bilo srečno do zlatega poroke!

Vsak čas je drl sedaj k temu, sedaj k onemu oknu, gledal skozi svoj velikanski daljnogled in vzklikal: "Very well, sein serr schoen!" "Pernegg!" zakriči sprevodnik in odpre vrata. Vstopita dva gospoda. Prvi se mi je zdel, da je igralce; bodečih oči, gladkoobritega obraza in prežečih potez okoli ust. Drugi je bil dolg, mršav možak, redkih brk, vodenomodrih oči in rumenkastih ustnic. Vide ti je bil zelo bojazljiv. Vsedel se mi je nasproti, medtem ko se je prvi vsedel na mojo desho. Vlak ropota dalje. Vsak četrta ure se mi zdi cela večnost. Pogovor se vrti vedno še o hranilni vrednosti zelja, kolarab, jabolk itd., in pretirga ga je tupatam Angležev "Very well!" Vlak zopet obstane. Zadnja postaja pred Gradcem, Judendorf. Vrata se odpro, starejši gospod zardelega lica, se s težavo spravi v voz. Vsede se, vzame iz žepa časopis, vlak se pa odpelje. Kar odloži časopis, začne mahati z obero rokama in bruhne iz sebe: "Ježeš, ali ste že kaj slišali — ne, no, kaj takega, — blagajnik posojilnice v Brucku je pobegnul s 100,000 kronami, — ne, kaj se vse ne doživl!" Potnik z risjimi očmi kraj mene se zgane. "Kdaj se je to zgodilo?" vpraša. "I, no, danes zjutraj, so precej prišli na to!" Slučajno se ozrem na onega bojazljivega človeka, ki mi sedi nasproti.

Bil je bled, kakor zid pod klopio, in nemirno se je premikal na svojem sedcu. "Ali ni tudi popis osebe zraven?" vpraša oni. "I, seveda je. Tat je dolg, mršav, človek, ozkega lica, nosi očala z rožnim obodom in barovko, bojazljivo ponašanje." Nehote pogledam zopet onega, ki mi je sedel nasproti. Tudi oni drugi, ki ga je ta slučaj takó zanimal, ga je opozoval. Čudno, vse se strinja! In to vprašanje, — hm! Bledi možakar se je stisnil v kot. Na čelo so mu stopile debele kaplje znojna in oči so mu srepo strmele na časopis. Pogovor o jabolčniku je prenehel. Vse je gledalo vanj, edino le Anglež je še občudoval "slikovito" okolico. Glej, glej, baroko tudi nosi. Ko se je premaknil, mu je zdrknila z glave in pokazala se je pleša. Potnik z risjimi očmi vstane in stopi k njemu. "Oprostite gospod, ali vas smem vprašati za ime? Vaše ponašanje in vaša vnanost v zvezi s tem, kar smo ravnokar slišali, opravičuje moje vprašanje." Nagovorjeni je sedel na svojem prostoru bled kakor smrt. Krčevito je premikal ustnice, ali besede ni spravljal na dan. "To zadostuje!" nadaljuje oni. "Upravičeno menim, da ste vi ponesverjalec. V imenu postave vas aretujem. Tu moja legitimacija." Pokazal je policijski znak. Sedaj je hotel govoriti oni drugi. "Ali, — ali, —" je zajecjal. "Bodite sedaj mirni!" ga ustavi policijski uradnik. "Ali — jaz sem vendar —" "Mir, kdo ste, to, iz izvezo pri zaslišanju." — Oni drugi se ni upal več ugovarjati. "Ujetnika izročim policiji v Gradcu in prošim ostale sopotnike, da grede z menoj kot priče," rohni uradnik napram nam. "O ježeš, jaz moram domov. — Ni mam časa. — Sein serr fatal!" itd. se je glasilo vseprek. Pomagalo pa le ni nič. Morali smo izstopiti v Gradcu in iti k policiji. "Fatalno, serr fatal," si mislim tudi jaz, ali vendar je nekoliko izpremembe. Smilil se mi je ubogi tat. Zobje so mu škepetali, kakor koleša v mlinu. "Kako vam je ime?" vpraša komisar, ko mu je povedal policijski uradnik, naš sopotnik, ves slučaj. "Peter Tep-tep-tepner," jeclja aretiraneč. "Oslarjaj! Povejte vendar resnico, ko se vas je izpoznalo!" "A-a-li, jaz vendar nisem blagajnik, jaz sem krojač!" "Ali morete to dokazati?" "Tu so moje li-li-listine!" Pokaže listine. Bile so prave. Komisar je v zadregi. "Zakaj pa niste takoj povedali tega?" "S-saj nisem smel go-go-voriti!" "Hm, pa vendar ne morem razumeti, zakaj ste se tako prestrašili, ko je prebral gospod ono vest o pobeglem blagajniku?" "O Bog, gospod ko-komisar, oženjen sem, otroke imam, in blagajnik mi je še dolžan celo obleko." Tu se nismo mogli več zdržati. Popokati smo hoteli smeha. Celo Anglež je raztegnil svoja usta in se smehljel kakor zaljubljen krokodil. Ubogega krojača so seveda morali takoj izpustiti. Da, da, bilo je "fatal, serr fatal", posebno za onega policijskega uradnika z risjimi očmi. Zame pa ne. Imel sem pač one ure še ostale vožnje kaj premišljati, moji sopotniki so pa imeli vsaj nekaj pametnejšega gradiva za pogovor, kakor pa zelje, kolarabo in jabolčnik.

LAZJNI VI KIJUKEC ..... 20c Ljubite svoje sovražnike. Povest. 20c

LURŠKI ČUDEŽI ..... \$1.00 Ludovit Hrastar.—Golobček 25c

Maksimilijan I., cesar mehiškanski, 20c Marica. Povest 40c

Mali vseznalec — Mali vedež ..... 25c Malo življenje. Povest 45c

Marija hči polkova, zgod. povest. 25c Marijina otroka. Povest s kavka-Marjetica. Idila 50c

Maron, krščanski deček ..... 25c Materina žrtev 20c

Mati božja na blejskem jezeru ..... 25c Matevž Klander—(Spiritus familia-ris. Zgodovina motniškega polja.

Gregelj Koščeniča) ..... 20c May, Eri. Povest 20c

Mirko Poštenjakovič. Povest ..... 20c Mlada mornarja. Povest 25c

Mladim srcem ..... 40c Mlinarjev Janez. Slovenski junak ali uplemenitba Teharčanov 50c

Medvedji lov. — Čukova gostija ..... 40c Močni baron Ravbar 20c

Moč Simone ..... 50c Mrtvi gostac 25c

Na Jutrovo ..... 40c Na preriji. Povest 20c

Na divjem zapadu ..... 50c Najboljša dedščina.—Leseni križ. 25c

Narodne pripovedke v Soških planinah ..... 20c Naseljenci. Povest 20c

Naselnikova hči, cvetlica pustinje, 20c Naš Dom 20c

Nezgodna na Palavanu. Povest ..... 20c Od Leona do Pija 20c

Odgovori na ugovore proti sv. veri 30c Pavliha v slov. obleki. Smešne pov. 20c

Pavliha v slov. obleki. Smešne pov. 20c Pavlina 25c

Pesmarica — Slovenska ..... 50c Pesmi — Janko Žirovnik 30c

Pirhi. — Ivan, turški sužen. — Krščanska obitelj 25c

Pisana mati ..... 50c Pisane, pesmi za mladino 50c

Ponižani in razžaljeni ..... 50c Poduk rojakov ali kažipot v Amer. 40c

Poslednji Mohikanec. Povest ..... 20c Postojnska jama 20c

Potop ..... \$1.00 Potovanje v Liliput 20c

Povodenj ..... 25c Pauk zaročencem in zakonskim 75c

Praški Judek ..... 20c Pred nevitno, novela 25c

Preganjanje indijan. misijonarjev. 25c Pregovori, prilike in reki 30c

Prešeren in Slovanstvo ..... 50c Prešerove pozicije 75c

Pri Vrbovcem Grogi. Povest ..... 20c Pridni Janezek in hudobni Mihec. 35c

Prihajač. Povest ..... 50c Princ Evgenij Savojski, slavni junak in vojskovodja avstrijski. 75c

Zgodovinska povest ..... 20c Pripovedke za mladino. I. in II. sv. 20c

Kanarček, Kresnica. — Kapelica v gozdu 20c

Kirdžali, podonav. povest ..... 50c Kmetijsko gospodarstvo 75c

Knez Črni Jurij, osvoboditelj Srbije. Zgodov. povest 20c

Kraljičin nečak. Zgodovinska pov. 25c Krištof Kolumb in odkritje Amerike 20c

Koliščina in stepe. Povest ..... 20c Kraljica Draga, izvirna povest iz srbskega kr. dvora 25c

Križem sveta. Zgodovinska povest 50c Kako naj se pišejo zasebna pisma. 50c

CENIK MOLITVENIH NABOŽNIH, PODOBUH IN ZABAVNIH KNJIG

katere se dobe v ... KNJIGARNI AMER. SLOVENCA, JOLIET, ILLS.

PODOBUH IN ZABAVNE KNJIGE. Ali Boga Stvarnika res ni treba. 25c

Amerika, ali povsod dobro — doma najboljše ..... 20c Angleščina brez učitelja 40c

Arumugam, sin indijskega kneza. Dogodljaji spreobrnjenega indijskega princa 20c

Babica ..... 50c Beatin dnevnik 20c

Bahovi huzarji in Iliri ..... 75c Bajke in povesti 75c

Belgrajski biser. Pov. iz starih dni 20c Beneška vedeževalka ali prokletstvo in blagoslov 25c

Berač. Povest. — Elizabeta. Črtice 20c Bitka pri Visu l. 1866. .... 25c

Bled sedaj in nekaj ..... 20c Božja kazen. — Plavec na Savini. — Čudovita zmaga 20c

Boj s prirodo. — Trekova Uralka. 20c Boj in zmaga. Povest 25c

Bojte, v drevo vpreženi vitez ..... 20c Božični darovi. Povesti 20c

Burska vojska ..... 25c Cvetina Borograjska. Povest 40c

Cvetke zelene in zveneje za mlade in stare ..... 25c Čas je zlato 25c

Ciganova osveta ..... 25c Črni bratje. Povest 20c

Darovana. Povest ..... 25c Doma in na tujem 25c

Domaci zdravnik ..... 60c Emanek, lovčev sin. — Berač. 20c

Erazem Predjamski. Povest iz petnajstega stoletja ..... 20c Evstahij. Povest 25c

Feldmaršal grof Radecki ..... 20c Ferdinand 25c

Frank baron Trenk, vodja hrvatskih pandurov ..... 25c Friderik Baraga 50c

General Lavdon, oče vojakov imenovani ..... 20c Godčevski katekizem; Ženitne ali svatbine navade in napitnice. 20c

Gozdarnik. Povest iz ameriškega življenja, 2 zvezka po 75c

Grizelda, kinetika in grofica. .... 20c Hedvika banditova nevesta. Povest 20c

Hitri računar ..... 40c Hmeljevo cvetje. — Marijina podobba 25c

Izdajavec. Zgodovinska povest iz turskih časov ..... 25c Izgubljena sreča. Povest 20c

Izidor, pobožni kmet. Povest ..... 20c Izza mladih let, pesmi 30c

Jagnje. — Starček z gore ..... 30c Jaromil. Češka narodna pravljica. 20c

Jozafat, kraljevi sin Indije ..... 25c Kanarček, Kresnica. — Kapelica v gozdu 20c

Kirdžali, podonav. povest ..... 50c Kmetijsko gospodarstvo 75c

Knez Črni Jurij, osvoboditelj Srbije. Zgodov. povest 20c

Kraljičin nečak. Zgodovinska pov. 25c Krištof Kolumb in odkritje Amerike 20c

Koliščina in stepe. Povest ..... 20c Kraljica Draga, izvirna povest iz srbskega kr. dvora 25c

Križem sveta. Zgodovinska povest 50c Kako naj se pišejo zasebna pisma. 50c

Krvna osveta. Povest 20c

Lažnivi Kijukec ..... 20c Ljubite svoje sovražnike. Povest. 20c

Lurški čudeži ..... \$1.00 Ludovit Hrastar.—Golobček 25c

Maksimilijan I., cesar mehiškanski, 20c Marica. Povest 40c

Mali vseznalec — Mali vedež ..... 25c Malo življenje. Povest 45c

Marija hči polkova, zgod. povest. 25c Marijina otroka. Povest s kavka-Marjetica. Idila 50c

Maron, krščanski deček ..... 25c Materina žrtev 20c

Mati božja na blejskem jezeru ..... 25c Matevž Klander—(Spiritus familia-ris. Zgodovina motniškega polja.

Gregelj Koščeniča) ..... 20c May, Eri. Povest 20c

Mirko Poštenjakovič. Povest ..... 20c Mlada mornarja. Povest 25c

Mladim srcem ..... 40c Mlinarjev Janez. Slovenski junak ali uplemenitba Teharčanov 50c

Medvedji lov. — Čukova gostija ..... 40c Močni baron Ravbar 20c

Moč Simone ..... 50c Mrtvi gostac 25c

Na Jutrovo ..... 40c Na preriji. Povest 20c

Na divjem zapadu ..... 50c Najboljša dedščina.—Leseni križ. 25c

Narodne pripovedke v Soških planinah ..... 20c Naseljenci. Povest 20c

Naselnikova hči, cvetlica pustinje, 20c Naš Dom 20c

Nezgodna na Palavanu. Povest ..... 20c Od Leona do Pija 20c

Odgovori na ugovore proti sv. veri 30c Pavliha v slov. obleki. Smešne pov. 20c

Pavliha v slov. obleki. Smešne pov. 20c Pavlina 25c

Pesmarica — Slovenska ..... 50c Pesmi — Janko Žirovnik 30c

Pirhi. — Ivan, turški sužen. — Krščanska obitelj 25c

Pisana mati ..... 50c Pisane, pesmi za mladino 50c

Ponižani in razžaljeni ..... 50c Poduk rojakov ali kažipot v Amer. 40c

Poslednji Mohikanec. Povest ..... 20c Postojnska jama 20c

Potop ..... \$1.00 Potovanje v Liliput 20c

Povodenj ..... 25c Pauk zaročencem in zakonskim 75c

Praški Judek ..... 20c Pred nevitno, novela 25c

Preganjanje indijan. misijonarjev. 25c Pregovori, prilike in reki 30c

Prešeren in Slovanstvo ..... 50c Prešerove pozicije 75c

Pri Vrbovcem Grogi. Povest ..... 20c Pridni Janezek in hudobni Mihec. 35c

Prihajač. Povest ..... 50c Princ Evgenij Savojski, slavni junak in vojskovodja avstrijski. 75c

Zgodovinska povest ..... 20c Pripovedke za mladino. I. in II. sv. 20c

Kanarček, Kresnica. — Kapelica v gozdu 20c

Kirdžali, podonav. povest ..... 50c Kmetijsko gospodarstvo 75c

Knez Črni Jurij, osvoboditelj Srbije. Zgodov. povest 20c

Kraljičin nečak. Zgodovinska pov. 25c Krištof Kolumb in odkritje Amerike 20c

Koliščina in stepe. Povest ..... 20c Kraljica Draga, izvirna povest iz srbskega kr. dvora 25c

Križem sveta. Zgodovinska povest 50c Kako naj se pišejo zasebna pisma. 50c

Krvna osveta. Povest 20c

DRUŠTVO SV. DRUŽINE (Holy Family Society)

štev. 1, D. S. D. v Jolietu, Ill.

Gešlo: "Vse za vero, dom in narod." "Vsi za enega, eden za vse."

Odbor za leto 1915. Predsednik.....George Stonich. Podpredsednik.....Stephen Kukar. Tajnik..... Jos. Klepce. Zapisnikar.....Anton Nemanich Jr. Blagajnik.....John Petric. Reditelj.....Frank Kocjan.

Nadzorniki: Anton Šraj, Jr. Nicholas J. Vranichar, Joseph M. Grill.

To društvo sprejema v svojo sredo moške, žene, fante in dekleta od 16. do 55. leta.

To Društvo izplačuje bolniške podpore \$1.00 na vsak delavni dan za 50c na mesec.

Izplačuje zavarovalnino, poškodnino in za operacije, za plačila, kakor kaže oglas gl. urada.

Kdor želi pristopiti naj se oglasi pri tajniku; ako mu ni mogoče priti, naj piše za podrobnosti.

To je eno največje slov. društvo v Ameriki in menda ima najugodnejše postave v vsakej zadevi, zato ne bo nikomur žal, če postane član(ica). Pristopite, če ste že v katerem društvu ali ne.

Pri tem društvu ni nepotrebnih postav. Edino kar se zahteva je, da vsak ud plača svojo mesečnino. Kazni in drugih nepotrebnosti ni nobenih in tem društvu. It-w-F

CHARLES D. DIBELL ADVOKAT—LAWYER Soba 503 Woodruff Bldg., Joliet -CHICAGO PHONE 345- Kadar imate kaj opravite s sodnijo obrnite se k meni. Govorimo slovenski jezik. Kolektem in tirjam vsako vrstno dolgoro. Ali pa se oglasite pri M. J. TERDICH, 1106 Chicago St.

10 for 5c Povsod na prodaj. P. Lorillard Co. New York City. CASH COUPON NEBO CIGARETTES

College of Saint Thomas

SAINT PAUL,

Morski razbojnik.

Spisal kapitan Frederick Marryat.
Iz angleščine prevel J. M.

(Dalje.)

"In kaj svetujete sedaj, Francisco?"
"Da pošljemo pred vsem vse ženske na posestva dona Teodora — samo pet milj je do tja — in da skličemo moče, kakor hitro le moremo. Močni smo dovolj, da odbijemo napad, ako utrdimo hišo. Oni ne morejo poslati na suho več kakor devetdeset ali sto mož, zakaj nekaj jih mora ostati na ladji, in zoper nje lahko postavimo prav toliko mož. Dobro bi tudi bilo, obljubiti našim nagrado, ako store svojo dolžnost."
"To je vse prav dobro; kaj pa z zlatom, ki ga imamo tukaj?"
"Nabolej, ako ga pustimo tukaj, kolikor ga je. Preveč časa bi nam vzelo če bi ga hoteli spraviti v varnost, in to bi vrhutega tudi zmanjšalo našo moč, ker bi morali pustiti nekaj mož pri njem, da ga stražijo. Zunanja poslopja moramo zapustiti in vzeti iz njih vse, kar je količnik vrednega. Brzko ne jih zažo. Na vsak način pa imamo pred seboj mnogo časa, da se pripravimo, ako začnemo takoj."

"Dobro, Francisco, postavljam vas za popeljnika ter vam prepustim vse priprave, sam pa grem in izpregovorim z dono Izidoro. Pošljite po moče ter jim povejte vse. Obljubite jim nagrade in ravnajte, kakor bi delali v svojem imenu."
"Nadejam se, da se izkažem vrednega vašega zaupanja," je odgovoril Francisco.
"Caramba!" je vzkliknil stari don, ko je zapustil sobo; "toda sreča za nas, da ste vi tukaj. Sicer bi nas pomorili v postelji."
Francisco je poslal po moče, ki so opravljali višje posle, jim razložil, kaj jih čaka, ter jim povedal svoje mnenje. Nato so sklicali tudi druge. Francisco jim je povedal, kako malo milosti in usmiljenja jim je pričakovati od morskih razbojnikov, ako ne odbijejo njih napada; povedal jim je tudi, da jim je don Cumanos obljubil bogato nagrado, ako store svojo dolžnost.

Spanci so sploh hrabri ljudje in ker jih je Francisco še navduševal, so sklenili, da se branijo do zadnjega diha.
Hiša dona Cumanosa je bila zelo pripravna, da se upre takemu napadu, kakršnega je bilo pričakovati in v katerem so se mogle rabiti le muškete. Bilo je veliko, podolgasto, štirioglasto poslopje s kamenitim zidovjem in leseno verando v pritličju ter je imelo le eno nadstropje. V prvem nadstropju je bilo mnogo oken, spodaj pa sta bili samo dve in ni bilo nobene druge odprtine kakor vrata. Slog je bil mesovit, na pol mavriški, na pol španski. Ako je bilo mogoče zavarovati spodnji del, ki je bil iz kamena, bi bili napadalci zelo na slabem. Najprej so založili okna v spodnjem delu poslopja, in sicer tako, da so nagradili velik kup kamena, ki je bil spodaj širši zgoraj pa ožji ter se je vzdigoval do stropa. Sploh so pripravili vse, da zvečer dobro zabarikadirajo vrata. Nato so priložili lestve na verando, ki so jo zavarovali proti kroglim, kolikor je bila ograja visoka. Dono Izidoro in ostale ženske so poslali popoldne na posestva dona Teodora. Na željo Franciscovo in na prošnje done Izidore se je dal tudi don Cumanos prepovedati, da jih spremi. Don je sklical svoje moče ter jim povedal, da je postavil Franciscu za popeljnika, in jih pozval, da store svojo dolžnost. Nato je podal vsakemu posebe roko in družba je kmalu izginila v gozdu zadaj za ozkimi travniki, ki so se razprostirali ob reki.

Mušket in streliva ni bilo pogrešati. Nekateri so začeli nlivati kroglice, drugi pa so preiskovali orožje, ki se ni bilo rabilo že dolgo časa. Pred večerom je bilo vse pripravljeno in tako je utegnil Francisco obratovati več pozornosti razbojniški ladji, ki se je čez dan zopet nekoliko bolj oddaljila od suhe zemlje, proti večeru se pa zopet bolj približala obrežju. Pol ure, preden se je zmrčilo, se je ustavila kake tri milje daleč tako, da je bil njen prednji del obrnjen proti morju.
"Se nocoj nas napadejo," je dejal Francisco, "to vem skoro gotovo, zakaj pripravili so že vse, da spuste velike čolne v morje."
"Naj le pridejo, prav dobro jih sprejmemo," je dejal Diego.
Kmalu je postalo pretmemno, da bi bili mogli videti ladjo. Francisco in Diego sta razpostavila vse moče razen perih znotraj v hiši. Vrata so močno zabarikadirali in zavali nekoliko velikih skal proti njim. Nato je razpostavil Francisco ostalih pet mož dol ob obrežju, po kakih sto jardov vsakega, da izporoče prihod čolnov. Bilo je nekako deseter ura ponoči, ko sta Francisco in Diego splezala po lestvi iz hiše, da nadržata svoje prednje steze.

"Senor," je rekel Diego, ko je stal s Franciscom ob reki, "ob kateri uri mislite, da nas napadejo ti razbojniki?"
"To je težko reči. Ako jim zapoveduje isti kapitan kakor takrat, ko sem bil še jaz na ladji, se ne bo začelo prej, dokler ne zaide neseč, kr se zgodi okoli polnoči. Ako pa je kdo

drug sedaj njih popeljnik, morebiti ne bo tako oprezen."
"Sveta Devica! Vi ste bili že na tej ladji, senor?"
"Bil, Diego, in celo zelo dolgo, toda ne postovoljno. Ako ne bi bil na njej, je ne bi mogel spoznati."
"Prav res, senor, torej moramo zahvaliti svetnike, da ste bili nekoč morsk razbojnik."
"To nisem bil nikdar, Diego," je odgovoril Francisco; "toda bil sem prič mnogim groznim dogodkom na ladji, in kri mi zastaja v žilah, kadar se jih spominjam."
Nato je pripovedoval Francisco Diego nekoliko strašnih prizorov, ki jih je doživel, ko je bil na "Avengerju", in ni še končal svojega pripovedovanja, ko je prva straža dala znamenje in ustrelila.
"Poslušajte, Diego."
Straža za stražo je dala znamenje, da so čolni blizu. V nekoliko minutah so prišli tudi močje sami in izporočili, da se peljejo razbojniki v treh čolnih po reki navzgor in da niso niti miljo daleč od kraja, kjer čolni navadno pristajajo.
"Diego, pojdite s temi možmi domov v hišo in glejte, da bo vse v redu" je dejal Francisco. "Jaz ostanem še nekoliko časa tukaj, toda ne streljajte, dokler ne pridem."
Diego in močje so odšli, Francisco pa je ostal na obrežju.

V naslednji minuti se je že moglo razločno slišati udarjanje vesel in Franciscu je obrnil ušesa proti oni strani, da bi razločeval glasove. "Da," si je mislil, "sedaj prihajate z namenom, da zopet plenite in morite, toda z mojo pomočjo se boste zmotili." Ko so se čolni približali še bolj, je zaslišal glas Hawkhurstov. Strel iz muškete so oznanili razbojnikom, da so jih spoznali in da jim je vsekakor pričakovati odpora; zaraditega je bil molk nepotreben.
"Veslajte, močje, veslajte!" je zakričal Hawkhurst.
En čoln je kmalu prenehal veslati in za njim tudi ostala dva. Francisco jih je mogel sedaj razločevati in v tih jasnih noči so se razlegali njih glasovi nad vodovjem.
"Tukaj je reka," je rekel Hawkhurst, "ki drži tja k poslopjem. Ali bi ne bilo bolje, da stopimo tukaj na suho? Poslopja, ako niso zasedena, nam bodo v varstvo, če se bomo morali bojevati."
"Prav res, Hawkhurst," je odgovoril glas, ki ga je Francisco takoj spoznal za Kajnovoga.
"Torej še živi," si je mislil Francisco, "in moje roke niso omadeževane z njegovo krvjo."
"Naredite prostor, fantje!" je zakričal Hawkhurst.
Čolni so leteli po zalivu navzgor, Francisco pa je odhitel nazaj k hiši.
"Sedaj, fantje," je dejal, ko je skočil z lestve, "morate biti hrabri in pogumni, zakaj opraviti imamo z obupnimi ljudmi. Slišal sem kapitana in prvega krmarja. Sedaj ni nobenega dvoma več, da so to morski razbojniki. Čolni so sedaj v zalivu in izkrcajo se za zunanjimi poslopji. Potegnite to lestvo gor ter jo položite po dolgem na vrhu, ne streljajte pa, dokler niste dobro pomerili. Tiho! Može — tiho! Sedaj prihajajo!"

Videlo se je, kako so prihajali razbojniki izza postranski poslopj z veliko močjo. Bližali so se oni strani verande, kjer se je moglo le kakih osem do deset mož postaviti zoper sovražnika. Francisco je zaraditega ukazal, naj se prvi, kakor hitro ustrele, takoj umaknejo, da bodo imeli prostora drugi.
Ko so prišli razbojniki do pol popta proti hiši, je ukazal Francisco streljati. Za eno salvo je prišla druga in glasno se je razlegalo vpitje razbojnikov, ki so sedaj s Kajnom in Hawkhurstom na čelu hitro prodirali dalje, streljajo na drugo salvo Spancev. Ker niso mogli izstreliti več kakor dvanajst mušket obnem, so napadalci mislili, da je branitelj mnogo manj, kakor jih je bilo v resnici. Zaraditega so ukrenili drugače. Razpostavili so se v polkrogu spredaj pred verando in streljali neprenehoma. Franciscova stran je odgovarjala s streljanjem kake pol ure, in ker so sedaj rabili vse muškete, so razbojniki spoznali, da imajo pred seboj mnogo številnejšega in močnejšega sovražnika, kakor so bili mislili izpčetka.
Bila je popolnoma tema in prav ničesar ni bilo videti kakor bližanje muškete. Kajin in Hawkhurst sta vvela svojim ljudem, naj napadajo dalje, sama pa sta dospela do hiše in se postavila pod verando. Preiskala sta vrata in okna in našla, da je malo upanja priti v poslopje. V istem hipu pa sta tudi spoznala, da bi njih ljudje pod verando ne bili izpostavljani kroglim, pač pa da bi mogli uspešno streljati na one zgoraj. Hawkhurst se je napolnil hitro nazaj in se vrnil s polovico mož, ostale pa je pustil, da nadaljujejo napad kakor dosedaj. In uspehi so se kmalu pokazali. Kroglice razbojnikov so predrle deske in težko ranile mnogo Spancev, tako da je moral naposled

Francisco ukazati svojim ljudem, da se umaknejo v hišo in streljajo skozi okna.
Toda ta boj ni trajal dolgo, zakaj stebri verande so bili leseni in zelo suhi, razbojniki pa so jih zažgali. Polagoma je ogenj objel vse in plamen je švigal kakor goreči jeziki do ograje. Naposled je bila vsa veranda v ognju. To je bilo za napadalce zelo ugodno, ker so sedaj mogli razločevati Spance, ne da bi jih bili ti videli bolj očno. Mnogo jih je bilo ubitih in ranjenih. Vročina in dim sta bila tako neznozna, da močje niso mogli več ostati v gornjem nadstropju; zato so se na Franciscov nasvet umaknili v pritličje.
"Kaj naj storimo sedaj, senor?" je vprašal Diego resnega obraza.
"Storimo?" je odgovoril Francisco. "Požgali so verando, to je vse. Hiša pa se ne bo vnela, ker je iz kamena; streha k večjemu še gori, toda mi smo tudi še tukaj. Ne vidim, da bi oni kaj napredovali. Kakor hitro pogori veranda, se moramo vrniti navzgor in zopet začeti streljati nanje skozi okna."
"A! slišite, sedaj poizkušajmo priti!"
"Lahko poizkušajo precej dolgo. To bi bili morali storiti, ko jih je še veranda zakrivala našim očem. Kakor hitro pa pogori veranda, jih pač lahko preženemo od vrat. Pojdem zopet gor, da vidim, kako in kaj."
"Ne, senor, ni potreba. Čemu bi se spuščali v nevarnost, ko gori ogenj tako svetlo?"
"Ti moram, da vidim, ali je res tako. Diego. Prenesite vse ranjence v severno sobo, ki je najbolj varna in najbolj daleč."
Francisco je odšel po kamenitih stopnicah navzgor ter dospel v gorenje nadstropje. Sobe so bile polne dima in ničesar ni mogel razločevati in videti. Slučajno izstreljena krogla je prižvižgala mimo njega. Stopil je k oknom in se postavil za zid med njimi.
Ogenj ni bil več tako velik in vročina je bila manj neznozna. V kratkem času je slišal pokanje in potem zopet kmalu drugo, ki mu je oznanjalo, da se je veranda zrušila. Pogledal je skozi okno. Kup svetlega, žarečega pepela je padel na prednji strani hiše in je za nekoliko časa prepodil napadalce. Od verande ni preostalo nič drugega kakor goreči konci povprečnih brun, ki so bila pritrjena v zidovju nad spodnjimi okni, in pa še vedno tleči ostanki stebrov, ki so jih nosili.
Dim pa se je bil spodaj že razkadi in strelji iz ene ali dveh muškete so počuli Francisco, da ga je sovražnik opazil.
"Streha je ostala," si je mislil, ko je stopil od okna, "in sedaj se mi skoraj zdi, da je izguba verande nam v prid."
Kaj so namerjali morski razbojniki, je bilo težko reči. Za nekoliko časa so prenehali streljati in Francisco se je vrnil k svojem. Dim se je polagoma popolnoma razkadi, tako da so mogli zopet kreniti gor, kjer so bili prej. Ker pa razbojniki niso streljali, tudi oni niso mogli storiti ničesar, zakaj je ob bliskanju muškete je bilo mogoče opaziti sovražnika. Pri vratih ali oknih spodaj niso več poizkušali vdreti v poslopje in Francisco je zaman ugibal, kaj namerjajo storiti napadalci sedaj.

Skoro pol ure dolgo ni bilo nobenega napada. Nekateri izmed Spancev so že mislili, da so se razbojniki umaknili v svoje čolne in odšli, toda Francisco jih je poznal bolje. Vse, kar je mogel storiti, je bilo, da je ostal za sedaj še gori in da je časih pogledal, kaj delajo. Diego in še dva druga sta ostala pri njem. Drugi so morali dol, da so bili izavun nevarnosti.
"Sveti Frančišek! Strašna noč je to, senor! Koliko imamo še do dne?" je vprašal Diego.
"Najmanj še dve uri, mislim," je odgovoril Francisco, "toda boj se odloči prej."
"Vsi svetniki naj nam pomagajo! Pogledite, senor, ali ne prihajajo?"
Francisco je pogledal v temo proti zunanjim poslopjem ter zapazil množico mož. Čez nekoliko trenutkov jih je mogel natančno razločevati.
"Res, Diego; naredili so si lestve in jih neso s seboj. Napasti hočejo gorenja okna. Pokličite moče, sedaj se bo treba bojevati."
Spanci so prihiteli navzgor in napolnili gorenjo sobo, ki je imela tri okna spredaj, obrnjena proti reki.
"Ali naj streljamo, senor?"
"Ne — ne, ne streljajte prej, dokler ne bodo cevi vaših muškete nad njih srca. Več nego dva itak ne moreta priti skozi okno naenkrat. Toda pomislite, fantje, treba se bo ljuto boriti, zakaj prizanašali ne bodo vašemu življenju, niti ne bodo kazali usmiljenja ali milosti."
Konci sirovih lestev so se sedaj pokazali pri vsakem oknu. Naredili so jih bili hitro, toda dobro in bile so skoro tako široke kakor okna. Glasno vpitje se je začelo in v istem trenutku so začeli razbojniki plezati po lestvah.
Francisco je stal pri srednjem oknu, ko se je prikazal Hawkhurst s sabljo v roki. Sunil je v stran mušketo, ki je bila namerjena nanj, in krogla je zažvižgala proti vodi, ne da bi bila koga zadel. Se enkrat in bil bi v sobi, ako ne bi bil Francisco ustrelil s samokresom nanj. Krogla je zadel Hawkhursta v levo ramo, tako da se je spotaknil. Preden pa se je mogel trdno postaviti na noge, je Spanec udaril po njem z mušketo ter ga vrgel nazaj. Padel je in potegnil s seboj enega ali

(Nadaljevanje na 7. strani.)

POŠLJITE NAM EN PAPIRNAT DOLAR
in prejeli boste po ekspresu eno steklenico HAMILTON CLUB PURE WHISKEY (one full quart) in eno quart fineca SO MA PORT WINE. Obe steklenici pošljemo v lepem zaboju — le za en sam papirnat dolar. Pišite C. F. ZARUBA & CO., 318 Third St., Pittsburg, Pa.

The Will County National Bank
of Joliet, Illinois.
Prejema raznovrstne denarne uloge ter pošilja denar na vse dele sveta.
Kapital in preostanek \$300,000.00
C. E. WILSON, predsednik.
Dr. J. W. FOLK, podpredsednik.
HENRY WEBER, kašir.

Frank Lopartz
400 Ohio Street JOLIET
STARA GOSTILNA
NAJBOLJŠA POSTREŽBA.
W. J. BRADY
ADVOKAT.
Posoje denar in prodaja posestva.
Orpheum Theatre Building.
JOLIET, ILL.

Frank Lopartz
400 Ohio Street JOLIET
STARA GOSTILNA
NAJBOLJŠA POSTREŽBA.
W. J. BRADY
ADVOKAT.
Posoje denar in prodaja posestva.
Orpheum Theatre Building.
JOLIET, ILL.

W. J. BRADY
ADVOKAT.
Posoje denar in prodaja posestva.
Orpheum Theatre Building.
JOLIET, ILL.

JOHN STEFANICH
N. W. Phone 348
Slovenska Gostilna
vino domače in importirano, fino žganje in diseče smodke.
915 N. Scott St., Joliet, Ill.

Oba telefona 215.
WERDEN BUCK
511-13 Webster Street, JOLIET, ILL.
Tu dobite najboljši cement, apno, tu dobite najboljši CEMENT, APNO, ZMLET KAMEN, OPEKO, VODOTOČNE ŽLEBOVE, ter vse kar spada v gradivo.
MEHAK IN TRD PREMOK.
Chicago Phone 225.

Oscar J. Stephen
Soba 301 in 208 Barber Bldg. JOLIET, ILLINOIS.
JAVNI NOTAR
Kupuje in prodaja zemljišča v mestu in na deželi. Zavaruje hiše in pohištva proti ognju, nevihti ali drugi škodbi. Zavaruje tudi življenje proti nezgodam in boleznim. Izdeluje vsakovrstna v notarsko stroko spadajoča pisanja.
Govori nemško in angleško.

TROST & KRETZ
— izdelovalci —
HAVANA IN DOMAČIH SMODK
Posebnost so naše
"The U. S." 10c in "Meerschaum" 5c.
Na drobno se prodajajo povsod, na debelo pa na:
108 Jefferson Street, JOLIET, ILL.

Mi hočemo tvoj denar ti hočeš naš les
Če boš kupoval od nas, ti bomo vselej postregli z najnižjimi tržnimi cenami. Mi imamo v zalogi vsakovrstnega lesa.
Za stavbo hiš in poslopj mehki in trdi les, lath, cederne stebre, desk in šinglne vsake vrste.
Naš prostor je na Desplaines ulici blizu novega kanala.
Predno kupiš LUMBER, oglasi se pri nas in oglej si našo zalogo! Mi bomo zadovoljili in ti prihranili denar.
W. J. LYONS
Naš office in Lumber Yard na voglu DES PLAINES I NCLINTON STS.

Geo. Svetlecich
PRVI SALUN ONKRAJ MOSTA
Chicago Telephone 3868.
107 RUBY STREET, JOLIET, ILL.
DOBRODOŠLI!

Garnsey, Wood & Lennox
ADVOKATI.
Joliet National Bank Bldg.
Oba tel. 891. JOLIET, ILL.

Metropolitan Drug Store
N. Chicago & Jackson Sts.
Slovanska lekarna
JOHNSONOV
"BELLADONNA" OBLIŽA
NEVRAŽNOSTI, SRČNOSTI, BOLESTI V KOLEJU, BOLESTI V ČLUNKIH, NEVRAŽNOSTI, PROSTU, OTRPLOTI MIŠIC, SLABOTNIH KRUŽU.
SLABOSTI V ČLUNKIH, PLOŠNOSTI IN PRŠEN BOLEZNIH, BRUŽENJU - ŽIVOTU, VNUTRU OPRESN ENERGIJA, NEVRAŽNOSTI, PREHLEBU, BOLESTI V LEDENI, SLABOTNIH KRUŽU, HUDEMI KAŠLU.

Navadna pomota.
Na tisoče ameriškega naroda trpi na črevesnih boleznih. Najnavadnejša je med njimi zabasanost z njenimi komplikacijami. Večina teh trpinov pa napravi isto pomoto, to je rabijo pilule in razna izčiščevalna zdravila, ne da bi poizvedovali, ali so ta zdravila nevarna ali ne. Vsako hudo izčiščevalno sredstvo, ki pušča telo slabotno ali pa vodi do navadne stalnega zastupljanja, je nevarno. Ako trpite na zabasanosti ali na kateri njenih posledic, rabite sredstvo, ki vam ne bo samo pomagalo ampak obenem tudi ojačilo vaše prebavne organe. Tako sredstvo je

Trinerjevo Ameriško Zdravilno Grenko Vino

Izdelano iz rudečega vina in zdravilnih zelišč, ter ima namen, da odpmore pri:

ZABASANOSTI, NJENIH POSLEDICAH, NEPREBAVI, NAPUHNJENOSTI, BOLEČINAH V DROBU, ŽELOČNIH BOLEZNIM, NERVOZNOSTI, OSLABELOSTI.

Njegov učinek je zelo dober v boleznih, ki jih pouzroča zabasanost in njene komplikacije. Zaraditega naj bi se rabilo v prvih znakih nerednosti v prebavnih organih.

V VSEH LEKARNAH CENA \$1.00.

Ako vas mučijo revmatične ali nevrvalgične bolečine, poskušajte Trinerjev liniment. Dal vam bo hitro pomoč. Cena 25 in 50c, po pošti 35 in 60c.

JOSEPH TRINER, IZDELOVATELJ.
1333-1339 South Ashland Ave. CHICAGO, ILL.

Učite svojo deco slovensko

moliti in čitati

iz povsod priljubljene knjige, katera se imenuje

KATEKIZEM

KI GA JE SPISAL NAŠ POK. REV. F. S. ŠUSTERŠIČ.

Stane s poštnino vred samo 25c

ZA VEČJA NAROČILA PRIMEREN POPUST.

Pišite ponj na:

Amerikanski Slovenec, Joliet, Illinois

Edini in dolgoletni slovenski in polski pogrebni zavod in konjušnica. Kočije in ambulanci pripravljene ponoči in podnevi. Najboljša postrežba za krste, ženitve in pogrebe. Najlepše kočije. Cene zmerne. — Ženske slučaje oskrbuje soproga, ki je izkušena v tej stroki. — Tel. So. Chicago 249.

W. WALKOWIAK

Pogrebni Zavod in Konjušnica.

1749 COMMERCIAL AVE.

SOUTH CHICAGO, ILLS.

DOMAČA NARAVNA OHISKA VINA

kakor Delaware, Catawaba, Iwes, i Konkord prodaja

Josip Svete

1780-82 E. 28th St., LORAIN, OHIO.

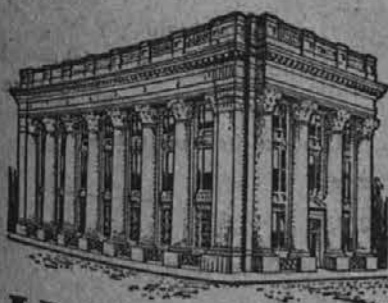
Conkord rudeče vino 60c galona

Catawba belo vino 80c galona

Te cene veljajo od 25 galonov naprej, pri manjših naročilih cena po dogovoru.

Pri vseh teh cenah je Vojni Davek že uračunan. Vina so popolnoma naravna, kar jamčim. Naročilu je pridejati denar ali Money Order.

LJUDSKA BANKA

Vložite svoj denar na obresti v največjo in najmočnejšo banko v Jolietu

Hranilnica

Vlade Zd. Držav, Poštne Hranilnice in Države Illinois.

Nad 12,000 najboljših ljudi v Jolietu ima tu vloženi denar. Pod vladno kontrolo.

3% obresti od vlog. Začnite vlogo z \$1.

First National Bank

PREMOŽENJE NAD \$4,500,000.00

SLAVNOZNANI

SLOVENSKI POP

proti žeji - najbolje sredstvo.

Cim več ga piješ tembolj se ti priljubi.

Poleg tega izdelujemo še mnogo drugih sladkih pijač za krepcilo.

BELO PIVO

To so naši domači čisti pridelki, koje izdeluje domača tvrdka.

Joliet Slovenic Bottling Co.

913 N. Scott St.

Joliet, Ill

Telefoni Chi. 2275 N. W. 480, ob nedeljah N. W. 344

MORSKI RAZBOJNIK.

(Nadaljevanje s 6. strani.)

dva izmed tovarišev, ki sta plezala za njim po lestvi.

Francisco je spoznal, da po padcu Hawkhurstovem napad na to okno ne bo več tako nevaren. Odhitel je torej k oknu na levi strani, kjer je slišal Kajna izpodbujati svoje ljudi. In ni se motil. Kaj je stal pri oknu ter poizkušal priti v sobo, toda ustavljal se mu je Diego in nekoliko drugih odločnih mož. Za pasom razbojniškega kapitana je bilo polno samokresov in že je bil ustrelil z dobrim uspehom odločnih mož. Za pasom razbojniškega kapitana je bilo polno samokresov in že je bil ustrelil z dobrim uspehom odločnih mož. Za pasom razbojniškega kapitana je bilo polno samokresov in že je bil ustrelil z dobrim uspehom odločnih mož. ...

Padec obeh voditeljev in odločni upor Špancev je ustavil silovit napad. Napadavalci so odnehal in naposled odšli, noseči s seboj svoje ranjence. Španci so zakričali od veselja, se spuščili pod vodstvom Franciscovim po lestvah ter napadli razbojnika, ki pa so se umikali v velikem redu. Streljala je vrsta za vrsto in odbijala Špance, dokler niso dospeli do očinov, kjer se je začel ljut boj. Toda razbojniko so bili izgubili že preveč moč in brez svojih vodij so bili mnogo manj pogumni. Hawkhurst je stal še vedno pokonci in poveljeval tako hladnokrvno kakor vedno. Ugedal je Francisa ter planil proti njemu, ko je bil boj najbolj vroč, ga prijel za ovratnico ter ga vleknil proti razbojnikom. "Držite ga, za vsako cen!" je kričal Hawkhurst, ko so se počasi umikali ter dospeli do zunanjih poslopij. Francisco je bil premagan in odgnani so ga v enega izmed očinov. Čez nekoliko minut so že na vsi moči hiteli po reki navzdol, da utečejo mlasketam Špancev, ki so neprestano zasledovali razbojnika do reke ter jih ovirali pri umikanju.

STRINAJŠTO POGAVLJE.

Srečanje.

Morski razbojniko so se vrnili na ladjo. Oni, ki so bili ostali na njej in so bili pripravljene, da sprejmo dragoceno kovino, niso imeli storiti drugega kakor sprejemati ranjence. Mnogo njih tovarišev je ležalo mrtvih na obzreju. Kapitan je bil ves pobit in žalosten, Hawkhurst pa težko ranjen, tako da so ga morali prenesti v notranje dele ladje, kakor hitro je dospel na krov. Edino, kar so dobili, je bil njih prejšnji spremljevalec, ki so ga bili vkovali v železje zaradi zadnjih besedi Hawkhurstovih. Brez šuma so zopet vzdignili čolne in povsod je vladala največja žalost. Takoj so razvili vsa jadra in ko se je daniilo, so jih videli Španci že daleč proti severu.

Na ladji se je kmalu raznesla govornica, da je bil Francisco vzrok njih porazu. Najsi so mogli samo domnevati, da je Francisco spoznal ladjo, sicer bi Španci ne mogli biti tako pripravljene za napad, so imeli vendar tehtne vzroke, da so to domnevanje smatrali za popolnoma resno. Zaradi tega so ga vsi sovražili in se veselili njegovega konca, ki so ga vsi za gotovo pričakovali v njegovem sedanjem ujetništvu.

"Tiho, masa Francisco!" se je začel zamokel glas blizu tam, kjer je Francisco sedel na zaboju. Francisco se je obrnil in zapazil starega prijatelja Kramana.

"O, Pompej! Ali ste še vedno vsi na ladji?" je dejal Francisco.

"Vsi? Ne," je odgovoril možak ter zmignil z glavo, "nekaj jih je mrtvih — nekaj pobegnilo — samo stirje smo še. Masa Francisco, kako pridete nazaj? Vsakdo je mislil, da ste že mrtvi. Jaz pa sem rekel — ni še mrtve — ima pri sebi čar — svojo knjigo."

"Ako je bilo to, kar me je rešilo, no, imam jo še vedno pri sebi," je odgovoril Francisco ter potegnil iz žepa Sveto pismo. Kakor je tudi videti čudno, vendar je bil Francisco nekoliko praznoveneren glede tega Svetega pisma ter ga je bil pred bojem vtaknil v žep.

"To je jako dobro, Francisco, tedaj ste popolnoma varni. Tu prihaja Johnson — jako zloben človek. Grem."

V tem je bil krenil Kajni v svojo kabino in težko je popisati njegovo čustva. Bil je ves zmeden. Da ni bilo rane, ki mu jo je zadala Franciscova roka, ne bi bil nikdar dovolil Hawkhurstu, da bi ga bil izpostavil na otoku, kjer bi moral umreti očitno počasi za gladom. Kakor tudi ga je dražil in razburjal očitni upor mladeničev, ga je vendar imel rad — še rajši, kakor je sam mislil. Ko se mu je rana zopet zacelila in so mu povedali, kje je Francisco, se je sprl s Hawkhurstom ter ga razžalil tako kravo in hudo, da mu tega ni Hawkhurst nikdar odpustil ali celo pozabil. Podoba gladi umirajočega mladeniča je vedno strašila Kajna in ga zelo pretresla. Sedaj, ko je mislil, da je zanj izgubljen za vselej, se je vrnila ljubezen do njega z desetkrat večjo močjo in od tega časa niso nikdar videli Kajna, da bi se bil smejal. Postal je še bolj čemerin in še bolj divji kakor

kadaj prej in močje so se kar tresli, kadar je prišel na krov.

Nenadni prikaz Franciscov po tako dolgem času in v takem kraju, kjer bi se ga bil mogel najmanj nadejati, je vplival na Kajna, kakor smo opisali zgoraj. Ko so ga prinesli v čoln, se mu je še vedno kar vrtelo v glavi. Sele ko so bili že blizu ladje, je zapazil, da je bil Francisco poleg njega. Skoro bi se ga bil oklenil okoli vratu ter ga poljubil, zakaj Francisco mu je bil več kakor bogastvo vse Indije. Samo eno čisto in dobro čustvo se ni bilo zatrtlo v Kajnovih prsih, onečastil se je bil z vsakim zločinom — njegove roke so bile omadeževane s krvjo — z vsem ostalim svetom se je bojeval; toda eno čustvo je še telo v njegovem srecu, ki ga ni mogel zatreti, ki bi se moralo izkazati kakor svetilnik ter ga privedi nazaj k dobremu življenju in k pokori.

Toda bila so še druga čustva, ki so navdajala kapitana morskih razbojnikov. Poznal je Franciscov trdni in odlični značaj. Na skrivnost, Kajnu nerazumljiv način je bil Francisco zvedel o nasilni smrti svoje matere ter ga obdolžil tega. Ali ne bi bilo močje, da bi mladenič sedaj vračal njegovo ljubezen z zaplčevanjem in a sovrastvom? Le še predobro si je bil v svesti tega. Sedaj pa se ga je polotila zopet čemerost in krvočnost in premišljal je, kako bi se maščeval za napad na svoje življenje. Nenadni prikaz Franciscov je zbudil prav tako veliko čudenje in tresel se je pred njim, kakor bi bil Francisco duh, ki ga obdolžuje in zasleduje zaradi njegovih zločinov. Tako so se podile njegove strasne misli druga za drugo, dokler se ni odločil, da pošlje ponj.

Osoren, temen mož, ki ga Francisco ni bil videl prej, ko je bil še na ladji, je prišel, da izvrši kapitanovo povelje. Odklenil je železje ter odgnal Francisa v kabino. Kapitan je vstal ter zaprl vrata.

"Nisem mislil, Francisco, da te še kdaj vidim tukaj," je rekel Kajni.

"Skoro gotovo ne," je odgovoril drzno Francisco, "toda sedaj sem zopet v vaši oblasti in lahko se maščujete."

"Ne mislim tako, Francisco, in tudi ne bi bil nikdar dovolil, da te izpostavimo na suho, ako bi bil vedel za to. Celo sedaj, ko se je naš napad ponestrelil s tvojo pomočjo, ne čutim nobenega sovraštva do tebe, dasi te bom morebiti težavno varoval maščevanja drugih. Res, Francisco, zelo sem vesel, da te vidim živega, in bridko sem obžaloval tvojo izgubo."

Kajni mu je ponudil svojo roko. Francisco pa je sklenil svoje roke ter močal.

"Ali si tako nespravljiv?" je rekel kapitan. "Veš, da govorim resnico." "Verujem, da govorite resnico, kapitan Kajni, zakaj preponosni ste, da bi se legali; in kar se tiče mene, vam odpuščam vse; toda te roke ne morem prijeti, in tudi najini računi še niso poravnani."

"Kaj hočeš več? Ali ne moreva biti zopet prijatelja? Ne zahtevam, da moraš ostati na ladji. Prost si in greš lahko, kamor se ti ljubi. Pridi, Francisco, in podaj mi roko; pozabiva, kar je bilo!"

"Ta roka je okrvavljena s krvjo moje matere!" je vzkliknil Francisco. "Nikdar!"

"Ne tako, za Boga!" je vzkliknil Kajni. "Ne — ne, ni tako hudo! V jezi sem udaril tvojo mater, to priznavam; toda nisem ji namerjal storiti nič žalega. A zgodilo se je nepričakovano in umrla je. Nečem se legati — tako je bilo. In resnica je tudi, Francisco, da sem se bridko jokal za njo, zakaj ljubil sem jo kakor tebe. — Najčel, hud udarec je bil to," je nadaljeval Kajni, govoreč sam pri sebi, ne da bi mislil na Franciscovo navzočnost.

"To me je naredilo, kar sem, naredilo neobčutljivega za vse! — Francisco," je rekel Kajni ter dvignil glavo, "slab človek sem bil, toda nisem bil morski razbojnik, ko je živela tvoja mati. Ne-ka kletev leži na meni. Z onim, kar sem najbolj ljubil, sem ravnal najslabše. Ljubil sem tvojo mater kakor nič drugega na svetu, in vendar je mnogo pretrpela od mene in naposled sem celo provzročil njeno smrt. In poleg tvoje matere, katere spomin častim in ljubim ter se tresem, kadar mislim nanjo — vsako noč se mi prikaže — sem ljubil tebe, Francisco, zakaj ti si angel, kakršen je bila tudi ona. In vendar sem tudi s teboj ravnal slabo. Upiral si se mi in prav si ravnal. Ako ne bi bil ravnal prav, bi mi bilo vseeno, toda ravnal si vedno prav, in to je bilo, kar me je jezilo. Tvoje prošnje podnevi — tvoje matere ponoči —"

Franciscovo srec se je omečalo. Ako ni bilo kesanje, je bilo vsaj pomilovanje, ki je govorilo iz Kajna. "Res pomilujem vas," je rekel.

"Se več moraš storiti, Francisco; pošti moraš moj prijatelj," je dejal Kajni in mu je zopet ponudil roko.

"Ne morem prijeti te roke, ki je tako omadeževana s krvjo," je odgovoril Francisco.

"Da, da, tako bi bila rekla tudi tvoja mati. Toda čuj me, Francisco," je rekel Kajni in začel govoriti čisto tiho, da bi ga kdo slučajno ne slišal, "sit sem tega življenja — morebiti mi je celo žal, kar sem storil; zapusti hočem tako življenje — mnogo bogastva imam skritega na krajih, za katere ne vem nihče. Povej mi, Francisco, ali hočeš obadva skupaj zapustiti to ladjo in živeti skupaj srečno in pošteno? Vse boš delil z menoj, Francisco. Povej, ali si zadovoljen s tem?"

"Da; veseli me slišati, da se hočete

odpovedati temu protipostavncemu življenju, kapitan Kajni, toda vašega bogastva ne morem deliti z vami, zakaj na kakšen način je bilo pridobljeno?"

"Nemogoče ga je vrniti, Francisco, toda dobro ga hočem obrniti. V resnici hočem, Francisco. Obžalovati hočem," in zopet mu je ponudil roko. Francisco se je obotavljal.

"Kakor gotovo mi Bog pomaga, obžalujem, obžalujem, Francisco!" je vzkliknil razbojniški kapitan.

"Kot kristjan vam odpuščam vse," je odgovoril Francisco in je prijel še vedno iztegnjeno roko. "In tudi Bog naj vam odpusti!"

"Amen!" je odgovoril razbojnik svečano in si zastrl obraz z rokami.

In tako je stal več minut, Francisco pa ga je opazoval. Naposled je zopet odkril obraz in na veliko čudenje Franciscovo se mu je na licu lesketala solza. Njegove oči so bili rosne. Francisco ni več čakal, da bi mu bil ponudil roko. Sam je stopil h kapitanu ter ga prijel za roko, ki jo je iskreno stisnil.

"Bog te blagoslavi, mladenič! Bog te blagoslavi!" je rekel Kajni, "toda sedaj me pusti samega!"

Francisco je odšel lahkega in hvaleznega srca na krov. Njegov obraz je naenkrat povedal onim, ki so bili blizu, da ni obojen na smrt, in mnogo izmed njih ga je pozdravilo, najsi se ga prej še nagovoriti niso upali. Ostali so takoj opazili, da sme Francisco zopet ukazovati. Ti se je pokazalo takoj, ki je drugi kmalu stopil predenj ter mu izporočil, da je neka ladja na vetrovi strani.

Francisco je vzel daljnogled, da si jo ogleda. Bila je velika ladja, ki je imela vsa jadra razvita. Ker ni hotel, da bi razen njega še kdo drug stopil v kabino, se je napolnil sam do njenih in potkal, preden je vstopil, ter je obvestil kapitana o ladji.

"Hyala, Francisco, za sedaj opravljaj ti Hawkhurstovo službo — saj ne bo za dolgo, toda ne boj se, da bi zopet lovili. Prisezam ti, da ne bom, Francisco. Toda ta ladja — prav dobro vem, katera je, nas išče že nekoliko časa. Pred tednom dni, Francisco, sem si prav zelo želel, da bi jo srečal, da bi preliščal še več krvi. Sedaj pa bom storil vse, samo da se ji izognem in utečem. Več ne morem storiti, Francisco. Ne smejo me ujeti."

"Zaradit tega vas ne morem grajati. Mislim, da se je bo lahko izogniti. 'Avenger' prekaša vse ladje."

"Razen 'Enterprise', mislim, ki je zgrajena prav tako. Za Boga, lepo tekmovanje bo," je nadaljeval Kajni, ki se ga je za trenutek zopet polastila odločnost, "in videlo se bo kakor boj jazljivo, ako se izognem boju. Toda ne boj se, Francisco — obljubil sem ti in držal se bom svoje besede."

Kajni je odšel na krov ter opazoval ladjo z daljnogledom.

"Da, to mora biti ona," je rekel glasno, da so ga slišali razbojniko. "Admiral jo je poslal naravnost za nami s svojimi najboljšimi ljudmi. Kako mi je žal, da smo tako maloštevilni."

"Dovolj nas je," je odpomnil kmnar.

"Da," je odgovoril Kajni, "ako bi mogli dobiti tam kaj drugega nego udarec. Toda to je vse in zdaj ne morem pogrešati še več moč. Ukrenite, da se obrnem!" je nadaljeval ter stopil proti zdajnjemu delu ladje.

(Dalje prih.)

JEDEN AKER ZADOSTUJE.

Ako si morete postaviti skromno hišo na svoje lastne stroške, pripravljen sem vam prodati jeden akker ali več zemlje. Na roko plačate majhno vsoto, ostalo pa na mesečne obroke. Jeden akker zemlje meri 132x330 čevljev, jednako šestim ali sedmim mestnim lotam. Ako si sedaj postavite hišo, si pripravite najemnino kar vam bo v veliko korist na stara leta. Blizu populčne železnice. Za podrobnosti vprašajte

GEORGE WARNER YOUNG,

Woodruff Bldg.

Joliet, Ill.

Kadar se mudite na vogalu Ruby and Broadway ne pozabite vstopiti v

MOJO GOSTILNO

kjer boste najbolje postreženi.

Fino pivo, najboljša vina in smodke.

Wm. Metzger

Ruby and Broadway JOLIET

Chicago Phone 788 N. W. Phone 257

James L. McCulloch

MIROVNI SODNIK IN JAVNI NOTAR.

M. D. POSTELANCZYK, klerk in tolmač.

317 Jefferson Street, nasproti Court House, Joliet, Ill.

W. C. MOONEY

PRAVDNIK-ADVOKAT.

4th fl. Joliet Nat. Bank Bldg., Joliet.

Ko imate kaj opraviti s sodnijo oglasite se pri meni.

John Grahek

...Gostilničar...

Točim vedno sveže pivo, fino kalifornijsko vino, dobro žganje in tržim najboljšje smodke.

Prodajam tudi trdi in mehki premog.

TELEFON 7612.

1012 N. Broadway JOLIET, ILL.

R. F. KOMPARE

SLOVENSKI PRAVNIK ADVOKAT

V So. Chicago, Ills.:

Soba 218—9206 Commercial Ave. Telefon: South Chicago 579.

MICHAEL CONWAY

106 Loughran Bldg.

Cass and Chicago Sts. JOLIET

Pesojnje denar na zemljišča.

Insurance vseh vrst. Surety Bonds. Steam Ship Agent. Both Phones 500.

ZA

PISMENI PAPIR,

KUVERTE,

NAKAZNICE,

BOLNIŠKE LISTE

IN PRAVILA

v slovenskem in angleškem jeziku, ter vse vrste tiskovine, oglašje in knjige pišite na največjo slovensko unijsko tiskarno v Ameriki:

Amerikanski Slovenec

JOLIET, :: ILLINOIS.

DELO JAMČIMO.

JACOB WAHČIČ

1092 E. 64th St. Cleveland, Ohio.

Urada telefon Chicago 100 Stanovanjska telefon Chicago 3247

JOSIP KLEPEC

JAVNI NOTAR

1006 N. Chicago St. JOLIET, ILL.

Joliet Steam Dye House

Professional Cleaners and Dyers STRAKA & CO.

Office and Works, 642-644 Cass Chicago Phone 4444, N. W. 483.

ZA Zavarovanje

proti požaru, mala in velika posojila pojdite k

A. SCHOENSTEDT & CO.

203 Woodruff Bldg. Oba tel. 169 Joliet, Ill.

PETER PUŠČOBA GRE PO SVETU.

Malenkost. Spisal L. R.

V resnici mu je bilo ime Peter Podgornik. Toda tisto pusto popoldne, ko je sedel v svoji mračni sobi, strmel na belo polo papirja pred sabo in kratil čas s tem, da je pisal svoje ime v vseh mogočih legah in pisavah nanjo, tisto popoldne se mu je izlilo nenadoma iz peresa: Peter Puščoba.

Skoraj prestrašil se je prvi hip. A takoj nato se je zasmejal, vrgel pero pod mizo in vskliknil: "Resnično, jaz sem Peter Puščoba. In ne samo danes, tudi včeraj sem bil Peter Puščoba, ves ta teden, ves ta mesec, vse leto sem Peter Puščoba, prav od takrat, odkar sem izgubil pogum in vero v življenje in životarim samo tja vendar."

Zagledal se je v strop in vesel je bil tega svojega novega imena. Kako bi se sploh mogel imenovati drugače v tej sobi, v kateri je stanoval? Prvič je bila cela hiša v židovskem delu mesta, v nekdanjem getu, v zviti, ozki ulici, v kateri so gledala okna prekanjeno drugo v drugo in se režala vrata s kramarskim nasmehom v človeka, prav tako kakor njih nekdanji prebivalci, ki so se pa že davno razkopirali po mestu v visoke, lepe palače, v svetle ulice, v katerih ni več židovskega, razen napisov nad bankami in trgovinami. Drugič je bilo edino okno sobe, v kateri je samotaril Peter, obrnjeno na malo dvorišče, ki je merilo dva metra po dolgem in dva po črez. Tretjič je bil košček neba, ki se je svetil nad domom strehe sosednje hiše, ki je bila nižja, zakrit z oblaki in deževne kaplje so padale s strehe v cinast žleb v enakomernem taktu melodije dolgega časa tek, tek — — — tek, tek — — —

Peter se je spomnil, da je pravzaprav pomlad. A kakšna pomlad! Dež in veter, kostanjev se boji cvetja, ulice so mokre, hladne, ljudje pusti, dolgočasni.

In Peter Puščoba se je domislil, da je že slišal to pomlad kukavico peti. Toda ali je bil on kriv, da ni imel tedaj niti groša v žepu, da ni imel niti ene želje in da je bila vrhuta tista kukavica lesena ptica, ki je kukala v uri, ki jo je bila kupila Petrova gospodinja ravno tiste dni v starini in jo obesila v najtemnejši kot sobe?

"Ah, to ni nič!" — je vzkliknil Peter, vstal in se odločil, vzeti dežnik, zaklenil sobo in se po strmih polzevih stopnicah spustil do vrat na ulico.

Toda kam? Ozrl se je proti nebu. Dež je bil ponehal, oblaki so jadrali urno preko neba, tuintam se je smejal košček modrine med njimi. Nemara se še zjansi. Pogledal je po ulici, ki je bila vsa polna popoldanskega razpoloženja deževne nedelje. Gostilne po prilitjih so mu pece čast in slavo. Ventilatorji so brneli, vmes se je mučil gramofon na eni strani z "Mladimi vojaki", na drugem kraju pa se je prepiral z dekletom, ki "Na vrtu zelenem sedi". Daleč tam doli pa je razbijal orkestrion v zakajeni beznici, pred katero je stala gruča vojakov, čepice na glavi posrani, v ustih vržinke, iz katerih so se vlekle tenke črte dima kvišku.

"Srečni ljudje!" je pomislil Peter in skoraj jih je zavidal za njih klavno veselje.

"Ali bi šel tudi jaz v gostilno?"

Toda kaj ga čaka tam? Dolgčas, neumnost. Prišla bi natakarija, pozdravila ga in povprašala, kaj naroči in ali bo to nezgodno vreme že enkrat končalo. Ko bi izpil prvo četrtinko, bi prišla domača hič, sentimentalna Marica, in ga lepo prosila, naj naroči še drugo, sedla mu nasproti in ga vprašala, kako je z literaturo, ali je že bral pretresljivi roman o "Grofici beračici".

Morda bi bilo drugače. Tam bi že sedel Petrov znanec Blaž... Toda kako se že piše? Nič — Blaž Hudobija — je na kratko končal Peter svoje premišljanje — če sem jaz Puščoba, je on Hudobija... — Tam bi torej sedel in mu začel pripovedovati, da je sit življenja, da misli že na kak primeren konec. Leta študiranja so že šla rakom zvižgaj, pisarne so krvavo dolgočasne, lasje so mu začeli izpadati... In bliža se vojna, prav gotovo, v časopisih je črno na belem — in on nima še zadnje vaje za sabo. In kaj bi se človek mučil, ko se resnično ne izplača? Mati je od žalosti nad Blažem umrla, živ krst mu več ne zaupa, kaj bi torej storil vsakdo, ki bi bil na njegovem mestu?

Peter ni mislil na odgovor, marveč na konec večera. Končalo bi se vse v kavarni ob kavi in konjaku. Blaž bi prešle samomorilne misli, kvasil bi vse druge neumnosti, kroglice bilarda bi emukale po zelenem platnu, se zadevale ena v drugo, ropotale včasih na tla, revije in časopisi bi se rezali nemo v dim in v električno luč, v kotu bi reševala študentarija s širokimi gestami probleme življenja. In nenadoma bi Blaž zlezla brada na prsi, roke bi mu zdrknile mrtve ob stolici proti petam. Peter Puščoba bi pa od spečem prijatelju nadaljeval svoje pusto premišljevanje, kaj je vsega tega treba, kako bi človek pač lepo in primerno živel, če bi le hotel in mogel, če bi ne bilo kavarn in prijateljev in dolgočasa.

"Ne, v gostilno ne grem, pojdem na izprehod," se je odločil Peter.

Obrnil se je proti mestnemu dreveredu. Šel je prek trga in se nasme-

nil Herkulu na vodnjaku, ki je visoko vihtel svojo gorjajo nad kamenitim levom, ki je miroljubno strmel na curek vode, ki mu je šumel izmed pomlajenih zob v okroglo korito — toda ne, v škap, ki ga je ravnokar podstavilo slabo oblečeno dekletce.

Polagoma je stopal Peter dalje in sam ni vedel, kdaj ga je sprejel drevored v svoj mrak. Po dežju je bilo še vse sveže, s kostanjev se je odcejala voda po širokih listih, včasih je padla še kaka velika kaplja na gladka tla, nekje so vreščali vrabci — povsod je plaval vonj pomladi.

In pesem o pomladi je pela tudi velika lajna, ki jo je vrtel mož, ki je imel leseno nogo, svetlo kolajno na prsni in žalostne črne oči. Peter mu je vrgel groš v klobuk in romal dalje.

Pestunje in deklet v belih prazničnih oblekah so hitele mimo njega, pet, šest deklet skupaj, držeč se pod pazduho, smejaje se vsakemu vrabcu, vsakemu solničnemu žarku, vsakemu človeku, ki se je upal pogledati v njih razposajene oči.

Kjer se cepi drevored na dve strani, se je gnetla med dvema kostanjema gruča ljudi, otrok, vojakov, deklet. Iz njih srede je žuborel glasen smeh, ki je zvabil tudi Petra bližje.

Stegnil se je in se zagledal prek svetlih in temnih frizur, prek čepic in slamninkov z rdečimi in belimi rožami in s pisanimi trakovi v odprtinu podolgatega zaboja, kjer se je nekaj vršilo, kar je vzbujalo pozornost in smeh te nedeljske razigrane družbe.

"Ah — Kašperl in njegova slavna družba!" se je skoraj na glas zasmejal Peter in se spomnil davnih dni, ko je še kot bosopet deček gledal ob sejnju v domačem trgu nekaj podobnega. "Kašperl... Kašperl... Kako bi to spako krtisl slovenski?" — je premišljeval in gledal malega junaka v cunjati usnjici, ki je kimal z glavo, da je veselo pozvanjal zvonček na njegovi kapici.

Ni se mogel domisliti, kako bi ga imenoval, a videl je, da je Kašperl vrl junak. Spretno je postavil na odedček mizico in par stolčkov, se poklonil bradatemu Turčinu, ki se je priklatil nenadoma iz kota, sedel mogočno na mizo, razgrnil velikanski časopis in se zatopil v branje. Nenadoma je imel Kašperl v rokah pavovo pero in začel nagajati beročemu neverniku prav hudobno. Ta se je branil in otep, a Kašperl ga je ščegetal za vratom in po glavi, poskakoval veselja in nemara bi se bil na glas režal, če bi bil mogel.

A kazen je morala priti. Iz ozadja se je nenadoma dvignila glava čudne zverine — nemara naj bi bila krokodil — potuhnjeno se je bližala k mizi, žrelo se je nenadoma odprlo in Turčin je izginil v njem s časopisom in s stolom vred.

Kašperl je kar odskočil strahu. A zverina je vohala dalje krog mize in klopotala z gobcem, kakor bi tolkel s podplati starih copat po mizi. Kašperl je privlekel iz kota svoje orožje — lesen bat — in se postavil v bran. "Ar Dunaj, zdaj ga pa lopne!" se je zasmejal od srca rdečelični vojak.

In res, Kašperl je tolkel in bil na vso moč pošast po glavi, a ta se je za njegove udarce prav malo zmenila. Junacek je že omagoval, a še ena resnična misel mu je prišla na pamet. Izpustil je bat, pograbil bližnji stol ga vrgel zverini v nenadnost žrelo. Za tem drugega, tretjega... Ostala je le še miza, a zver ni bila še sita. Tudi mizo je pohrustala in ostal je še Kašperl z batom. Obupon ga je zopet pograbil in tolkel požrešnega krokodila s poslednjimi silami, a vse zaman. Uvidel je, da je pogin neizogiben. Zavihlet je zadnjič svoj bat in ga treselji pošasti v žrelo in slednjič skočil sam med strašne zobe. Krokodil je zadovoljno zamakal, junacek je storil neslavni konec in z njim tudi cela predstava.

Razdrapan možakar, ki je bil gledališki ravnatelj, režiser, dramaturg in dramatik v eni osebi, se je prikazal iz zaboja in pobral plačilo od radodarnega občinstva. Tudi Peter mu je vrgel desetico v klobuk in se obrnil.

"Da, tako se zgodi človeku, če izgubi voljo in moč — življenje ga požre..." je zamrmral.

"Ah, gospod Peter! Dober dan!" ga je pozdravil nenadoma srebrni deklški glas.

Peter se je skoraj ustrašil. Zmeden se je odkril in odzdravil: "Klanjam se, gospodična Emica!"

Podala mu je roko v pozdrav. "Kako se vam godi? Ze toliko časa vas nisem videla. Kaj delate, kako živite?" ga je vprašala.

"To bi bila predolga zgodba, da bi vam vse naenkrat povedal. Ali mi dovolite, da vas spremim? Potem vam povem, kako životarim."

"Prosim!"

"Kje ste pa bili, če smem vprašati?" "Na pokopališču. Očetu in materi sem nesla prve rože na grob."

Njen glas je bil postal nenadoma resen in žalosten.

Peter se je domislil prošlih lepših dni, ko je večkrat mislil na to dekletko, ki je šlo ob njegovi strani. Tedaj se mu je zdelo, da bi bil zanjo storil vse, kar bi želela, daš ji ni nikdar tega povedal. A zdaj ni bilo več tega. Dolgčas in puščoba, omahovanje in brezdelje, nezaupnost vase in v življenje mu je izbrisalo te misli iz srca. Kolo vratil je svojo klavno pot proti neslavnemu koncu in je še včasih je sanjal o njej kakor o zvezdah, ki niso zasijale.

"Torej, povejte mi, kako je z vami!

Slišim in vidim, da hodite čndr poti, skoraj bi rekla, da ste obupali nad bodočnostjo..." je izpregovorila Emica po dolgem molku.

"Uganili ste, gospodična," je odgovoril Peter.

In začel ji je pripovedovati, da je sramotno pogorel pri izpitu pred enim letom, da se mu ne ljubi več se ukvarjati s študijami, da ne veruje več v življenje in da bo pač živel do smrti tako ali tako.

Cela izpoved je bilo to pripovedovanje in Peter je sam čutil, da je reven, pomilovanja vreden grešnik, študent, kakor jih je mnogo, ki se človeku na prvi pogled smilijo. In pričakoval je pomilovanja, ki bi mu bilo iz Emičinih ust kakor tolažba, ki jo da mati nesrečnemu otroku.

A mesto pomilovanja je pričakal grajo.

"Da vas ni sram, gospod Peter, da ste tako malodušen človek! Saj vas je sama sentimentalnost! Res, če je to plod študiranja in sole in življenja, potem dam svojega brata rajši za kovača, kakor pa da bi šel študirat!" je z odločnim glasom govorila Emica.

Zazdelo se mu je občudovanja vredna, velika, pogumna. Ona — sama na svetu, dan na dan mehanično delo v pisarni, samo da preživi brata in sebe — in ta pogum, to veselje, to zaupanje v bodočnost! On pa s talenti in izkušnjo v življenje, fant, ki bi bil lahko mož — pa Peter Puščoba!

"Resnično, gospodična — sram me je!" je skesano priznal.

In zdaj je prišla tolažba.

"A ni še vseh dni konec, poslušajte mojo — prošnjo!"

Umolknila je za hip, Petra je tako čudno prevzel zvok te besede: mojo — prošnjo...

"Idite in poboljšajte se!"

Luči so se užigale po ulicah, ko sta se razstala pred hišo, kjer je stanovala Emica.

"Slišal vas bom. Vse popravim, in če se mi posreči, se vrnem in vam povem!" se je poslovil Peter. — — —

In drugi dan je Peter Puščoba odpovedal stanovanje, se odtrgal od vsega preteklega in šel po svetu...

ČLOVEŠKA BEDA.

Črevljar Martin.

Martin je ležal na smrtni postelji. S slabim glasom, ki je lasten umirajočemu, je poklical svojo ženo in jo prosil, naj mu prinese kaj za jesti.

"Lacen sem, vidiš, in žejen!"

"Kajpak! Menda hočeš zopet zganja. Na, tukaj imaš kruha, če si lačen, za lakoto je kruh, za žejo pa voda. Zasluzil nisi nič že pet tednov — zdaj naj te pa še jaz redim, kaj se — na tu pravo si se nameril. Oj, da sem jaz tako nesrečna; s prvim je bilo tako in s tem zopet. Vse je zapil, kar je imel in zaslužil, in je šel pod zemljo in tam bo ravno tako naredil."

Martin se je ozrl po izbici — semintja so ležali po tleh odrezki usnja, cveki, stari podplati, pohojene, od rabljenih črevljev odtrgane pete, v kotu je stala njegova mizica in na tej skledica z limom (pop), dretna, šilo ter drugo orožje in zraven lesen stolček na treh nogah.

Pozabil je na lakoto. Zamislil se je v preteklost. Na tem stolcu je presedel svoje življenje. Pred tremi leti je zavzemal to mesto še njegov gospodar, ki je bil mož njegove — sedanje žene. Nista se slabo razumela: on in njegov gospodar — skupaj sta delala, skupaj jedla in skupaj hodila v gostilno. Toda Martin je vedno čutil, da je gospodar le gospodar, da ga povsod zastopava in upal je, da pride tudi na svoj čas, ko bo imel svojo mizo, in na tej svoje orožje, in svoj stol, in svojo izbo; da bo sam krojil črevlje, ker ne bo čakal sobote in tistih revnih par kronic, ki mu jih je dajal njegov gospodar.

Ta čas je prišel. Tri leta so minula in kaj je preživel v teh treh letih? Slišal je kašljati danadan svojega gospodarja, slišal in videl je hišne prepire in vedno bolj si je želel biti prost, biti samosvoj.

Prišel je čas, ko se je gospodar vlegel v posteljo in ni več vstal. Zadnje dni ni užival ničesar več in na zadnjo uro je zaprosil jedi — kako je to, da je tudi njemu to prišlo naenkrat — ravno danes. Tudi on že ni zavžil par dni ničesar in danes bi si želel nekaj, sam ne ve česa. — Ali njegova žena je zaprla duri za seboj in odšla.

Gotovo je šla k sosedji; šla ga je tožiti, da je pijanec, da ne zasluži ničesar. Oh, to je bridko!

Ali je bil res pijanec? Ej, včasih je šel, včasih, kadar je naredil par črevljev in potegnul denar za popravljanje — je bila vedno majhna reč — papr vinarjev, pri novih se je pa vedno nekaj zaslužilo — si je prigovarjal Martin in vtaknil voščeno roko pod zglavje. No, in pri takih prilikah si človek že sme kaj privoščiti. — To zganje je pa tudi nekaka ludiceva pijača. Komaj izprazni frakeljček, te že pogreje, in še enega, pa že ne veš, kje stojiš. Posebno mene je takoj podrl; sem moral biti pač močno slab, vsaj nekateri ga nekaj prenesejo. Moj pokojni gospodar je pravil, da mu pol litra zganja da šele korajzjo. No, pa je le šel zopet pod zemljo — morebiti ravno zato. — Oh, moj Bog! Morebiti zdeluje tudi mene pijača. Kaj pa naj človek stori? Vse teden delaš, v nedeljo se pa doma kregaj z ženo. To pa vendar ne gre. Je pa taka rožica ta ženska, odkar sva se vzela, še nisem slišal dobre besede

iz njenih ust. Če nisem slišal zjutraj, navsezgodaj sedel pri mizi z dreto v roki, me je že grajala; če ji nisem dal vse do zadnjega vinarja, je klepetala nočindan, da jo pustim trpeti lakoto in če sem se naveličal teh preprirov in šel "k Orlu", me je nagnala z metlo, ko sem prišel domov. Ona je pa moje krvavo zasluženice beliče nosila v loto-rijo. In vsak teden je imela kak drug izgovor za zastavljeni denar, ki je bil vedno izgubljen. Enkrat je zgrešila samo za eno število, enkrat je pomotoma stavila 14 namesto 40, enkrat na Gradec namesto na Dunaj, ali pa se ji je sanjalo od tete, ona je stavila število od stare matere — to je bil križ — je dejal Martin — in zaprl oči.

Čez nekaj časa pride njegova žena. "Treba bo zakuriti in skuhati, da me ne bo klel, da mu jesti ne dam." To rekoč, zagradi z jezo lončeno posodo in jo postavi na ognjišče, potem zapali malo slame in lesa ter naredi ogenj. "Zganje mu bom skuhala, če je lačen, bo že jedel, če ne, naj pa pusti. Še to moko sem komaj izprosil pri mlinarju. Stresel je vreče in pomedel kote in pograbil moko s smetmi vred. Še presejati jo moram, da ne bo vmes kakšna trska, če ne, se še zadavi; potem bodo pa rekli ljudje, da sem ga jaz saj me imajo za tako. Pa nobeden ne ve, koliko imam potrpeti z njim. Sedaj je pa še bolan. Če jutri ne vstane, ga našenem z metlo na delo. Ta mrha! Ležati zna, če bo imel takega o-sla, da mu bo nosil jesti v posteljo. No, le čakaj, če jaz zadenem terno, te pustim in grem, da me živa duša več ne vidi." — Tako je bilo nerganje Martinove žene.

Prišla je za stol, ga postavila k steni in snela sito ter presejala moko. "Vse je notri — se je jezila — vse, samo mlinarja ne. Seve za uboge ljudi, je vse dobro, posebno pa, če se da nekaj vbojgaime."

"Vstani, tukaj imaš, ako hočeš jesti pa ti povem, da je danes zadnjikrat, da sem šla prosjčit zate."

Voda in loncu je zavrela; črevljarjeva žena je nasula vanjo črne moke; naredila se je kopica na sredi, katero je izpodiravala vrela voda, da se je zibala, dokler je ni potlačila lesena žlica in žganci so bili kuhani.

Šla je in odprla vrata, katere je prej iz previdnosti zaklenila, da bi ji kdo kaj ne odnesel — se približala postelji in postavila krožnik z žganci na mizo. Martin se ne zganje.

Žena stopi bližje k postelji.

"Kaj spiš? Martin! No, vstani! Tukaj imaš žganje."

Martin sanja in se ne gane.

"Kaj misliš, da te bom prosila, pa spi, ako hočeš," pravi in se hoče vrniti v kuhinjo.

Vendar pa se ji je zdelo da Martin ne spi. Tako bled je — vsaj bled in suh je bil vedno — pa danes ima tako vdrti oči in odprta usta.

Začne ga tresti za ramo, za roki. Roka je bila mrzla — Mrtev je.

"No, zdaj sem pa zastojni skuhala žganje. — Bog Ti daj večni mir in pokoj!"

Zapeka.

"Cenjeni: — Naznanjam Vam, da so Severove Jetrne kroglice zelo uspešne, ako se rabijo v slučajih opisanih v Vašem almanahu, kakor zapeka, otrpeli jeter, zoščnice in napihovanja. Kadar bom še kdaj potreboval zdravil, bom rabil samo Severova." — Tako nam je pisal g. F. Bargiel, Box 325, Flushing, Ohio o Severovih Jetrnih kroglicah (Severa's Liver Pills). Se visoko priporočajo za zdravljenje raznih jetrnih nepravil, zapeke, medle glavoboli, omotice, zlatenice in zoščnice. Cena 25c v vseh lekarnah ali od nas. W. F. Severa Co., Cedar Rapids, Iowa. — Adv. Tues. June.

V NAJEM SE TAKOJ ODDA STANOVANJE s šestimi sobami, z vsemi potrebnimi napravami, kakor napejljavo elektrike, vode itd. Anton Nemanich, lastnik, 1000 N. Chicago street, Joliet, Ill.

Rojakom priporočamo sledeče blago.

- Kranjski Brinjevec, zaboj (12 steklenic) za \$10.00
- Kranjski Slivovec, zaboj (12 steklenic) za \$10.00
- Baraga, zdravilno grenko vino, zaboj (12 steklenic) za \$5.00
- Ravbar Stomach Bitters, zaboj (12 steklenic) za \$7.00
- Kentucky Whiskey, Bottled in Bond Quarts, zaboj (12 stekl.) za \$10.00
- S. L. C. Monogram, Bottled in Bond Quarts, zaboj (12 stekl.) za \$10.00
- Cognac Brandy, zaboj (12 steklenic) za \$12.00
- Hollaand Gin, zaboj (15 steklenic) za \$12.00
- Rock and Rye, Quarts, zaboj (12 steklenic) za \$10.00
- Californijsko Vino, zaboj (25 steklenic) za \$7.00
- Californijsko Vino, zaboj (25 steklenic) za \$6.00
- Domače Vino, v sodih po 6 galonov, 10 galonov, 25 galonov in 50 galonov, galon po .....

Z naročilom je poslali Money Order ali Bank Draft. — Pišite v slovenskem jeziku na:

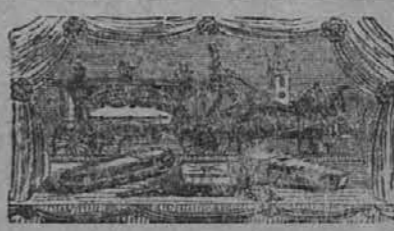
Slovenian Liquor Co., Joliet, Illinois.

Fred Lehring Brewing Co. JOLIET, ILL.

PIVO V STEKLENICAH.

Cor. Scott and Clay Sts. .... Both Telephones 26. .... JOLIET, ILLINOIS

W. H. KEEGAN POGREBNIK.

Slovenci v La Salle in okolici: Kadar potrebujete pogrebника se obrnite na to tvrdko in prepričani bodite, da boste najbolje postreženi, ker ta zavod je najboljši ter mnogo cenejši kot drugi.

V slučaju potrebe rešilnega voza (ambulance) pokličite nas po telefonu, ker smo vedno pripravljene — po dnevi in ponoči.

Vse delo jamčeno.

POSTREŽBA TOČNA VSAK ČAS

W. H. KEEGAN, Telefona št. 100 — vsak čas. Cor. 2nd and Joliet St., La Salle, Ill.

Chicago tel. 3399. N. W. tel. 1257.

Louis Wise gostilničar

VINO, ŽGANJE IN SMODKE.

Sobe v najem in Lunch Room.

Chic. Phone 2768. N. W. Phone

STENSKI PAPIR

Velika zaloga vsakovrstnih barv in firnecev. Izvrsujejo se vsa varska čela ter obešanje stenjskega papirja po nizkih cenah.

Alexander Daras

120 Jefferson St. JOLIET, ILL. N. W. telefon 556

POZOR ROJAKINJE!

Ali veste, kje je dobiti najboljši meso po najnižji ceni? Gotovo! V mesnici J. & A. Pasderb.

J. & A. Pasderb

se dobijo najboljše sveže in prepejene klobase in najokusnejše meso. Vse po najnižji ceni. Pridite torej poskusite naše meso.

Nizke cene in dobra postrežba naše geslo.

Ne pozabite torej obiskati našo našej mesnici in groceriji na voglu Broadway and Granite Street.

Naročite zaboj steklenic novega piva, ki se imenuje

EAGLE EXPORT

ter je najboljša pijača

E. Porter Brewing Company

Oba telefona 405, S. Bluff St., Joliet, Ill.